

Kort & Krachtig!

Uitgave van de vereniging KMK | jaargang 11 | nr. 44 | december 2024

Eric Wilms

**‘Ik heb mij
door weinig
laten beperken’**

Visies op de toekomst / Babyprothese / Movao 5 jaar / Sierra Leone / Paraklimmen

Pro-Flex® Terra

Eén voet. Elke dag.
Overall.

De Pro-Flex Terra bevat de bekende en bewezen Pro-Flex-technologie, maar met nieuwe functies zoals **pre-load-technologie**, een **bewegend contactpunt** en **energieteruggavevnd hielschuim**. Deze voet biedt een unieke combinatie van zachtheid en flexibiliteit die horen bij laagactieve voeten, en buitengewone energieruggave die hoort bij hoogactieve voeten. Of je nu een drukke professional bent of iemand die van het buitenleven houdt, de Pro-Flex Terra is ontworpen om klaar te zijn voor wat de dag je ook brengt! Zijn robuuste en veelzijdige eigenschappen maken de prothesevoet geschikt voor een breed scala aan activiteiten en omgevingen.

Scan de QR-code voor meer informatie.

WWW.OSSUR.NL

INHOUD!

12 *ONTWIKKELINGEN!*
18
28 **Toekomstvisie
vanuit vijf
34**
42 **perspectieven**

ERVARINGEN! **20**

**Baby Syb krijgt
een prothese**

24 *INTERVIEW!*

**Eric Wilms:
'Mezelf opnieuw
uitvinden'**

INTERNATIONAAL! **38**

**Prothesen maken
in Sierra Leone**

EN VERDER:

- 5 Contact / Voorwoord Maaïke Vogels
- 6 Rondom Armen: Training met behulp van virtual reality
- 7 Column Hanneke Mooij
- 8 Verenigingsnieuws: Aart Piet Box / Artsen in opleiding /
- 9 Vrijwilliger communicatie gezocht / Contactpersonen / Agenda
- 11 Uit de praktijk: Corry van der Sluis / Jan Geertzen
- 14 Sport: Team Para Atletiek
- 16 Ervaringen: Het Magische Efteling-project
- 17 Column Caroline van den Kommer
- 19 LedeMaten: Workshop transitie

VAN DE REDACTIE!

Beste lezer,

Om ervoor te zorgen dat u tijdens de feestdagen niet verstoken bent van leesvoer, hebben we een extra dik nummer van uw lijfblad gemaakt. Zodat u geïnspireerd het nieuwe jaar kunt beginnen!

Eric Wilms is onze hoofdpersoon. Hij is niet alleen ervaringsdeskundig, maar doet ook onderzoek naar de drijfveren van extreme sporters met een beperking. We hebben ook een ontroerend verhaal opgenomen over baby Syb, die geboren werd met fibular hemimelia, een zeldzame aangeboren aandoening. Zijn ouders werden door Livit Ottobock Care begeleid bij het proces om prothesen te laten maken.

We vroegen de vijf leden van de Raad van Advies van Kort&Krachtig om hun visie te geven op de toekomstige ontwikkelingen rond de prothesevoorziening in ons land. Zij deden, elk vanuit hun eigen vakgebied, interessante observaties.

In de rubriek Rondom Armen vertelt Samantha Rozevink verder over het gebruik van virtual reality tijdens de revalidatie. Het eerste deel verscheen in het vorige nummer. Merel van der Stelt won vorig jaar de ISPO-prijs met haar onderzoek naar de behoefte aan prothesen in ontwikkelingslanden. Zij schrijft over een succesvol project in Sierra Leone waarbij gebruik gemaakt wordt van AI. En Movao, de online community van Ottobock voor mensen die een amputatie hebben ondergaan, bestaat vijf jaar. Evi van den Plas beschrijft hoe Movao zich heeft ontwikkeld tot een levendige virtuele ontmoetingsplaats.

Carool Rijnierse van Team Para Atletiek was aanwezig bij de Paralympische Spelen in Parijs. De Nederlandse sporters leverden daar fantastische prestaties! De Prothese Experience Day van De Hoogstraat Revalidatie was ook weer een groot succes, evenals de Buitenmaatjesdag van LedeMaatjes. En de cursus over de transitiefase die artsen in opleiding volgden bij het Radboudumc leverde veel nieuwe kennis en contacten op.

De redactie hoopt dat we u dit jaar weer van veel goede en nuttige informatie hebben voorzien. Laat het ons weten als u onderwerpen in 'Kort&Krachtig!' mist. Of als u zelf een bijdrage wilt leveren!

Veel leesplezier!

HARRY DIETZ

- 23 Kort: Flamingolunch / Helpen in Kenia / Colum Karin Koller
- 29 Column Veronique Gorter
- 30 LedeMaatjes: Zeilkamp 2024 / BuitenMaatjesDag
- 32 LedeMaten: BuitenMatenDag / KMK online en op sociale media
- 33 5 jaar Movao
- 36 Sport: Paraklimdag / Producenten: LOTH/Fabenim
- 40 Sport: Zilan op weg naar Milaan deel 12
- 41 Ervaringen: Tomcat Trike
- 43 Sport: Prothese Experience Day
- 46 Voor elkaar / Colofon

movao

move as one

Een platform voor en door mensen met een amputatie.

Sluit je aan bij onze community en deel jouw ervaringen met anderen!

movao.community

powered by **ottobock.**

Contact!

Postadres:

KorterMaarKrachtig

p/a FBPN

Stationsweg 6b

3862 CG Nijkerk

Telefoon: 085 666 21 22

Bestuur

Voorzitter: [Sepholine Loman](#)

voorzitter@kortermaarkrchtig.com

Penningmeester: [Siebe Doop](#)

penningmeester@kortermaarkrchtig.com

Secretaris: [vacature](#)

secretaris@kortermaarkrchtig.com

Ambtelijk secretaris: 06 2552 2316 of 06 2211 1485

Bestuursleden algemeen

[Rob Smit Duijzentkunst](#)

robmitduijzentkunst@kortermaarkrchtig.com

[André Drost](#)

andredrost@kortermaarkrchtig.com

[Albert Velthuis](#)

albertvelthuis@kortermaarkrchtig.com

[Nicolaas Bessels](#)

nicolaasbessels@kortermaarkrchtig.com

[Maaïke Vogels](#)

maaikevogels@kortermaarkrchtig.com

[Ben Messelink](#)

benmesselink@kortermaarkrchtig.com

Vrijwilligerscoördinatoren

[Aart Piet Box \(Noord-Nederland\)](#)

aartpietbox@kortermaarkrchtig.com

[Ben Messelink \(Zuid-Nederland\)](#)

benmesselink@kortermaarkrchtig.com

[Erica de Graaf \(armen en handen\)](#)

ericadegraaf@kortermaarkrchtig.com

Ledenadministratie

secretariaat@kortermaarkrchtig.com

Verzendhuis KMK (brochures, folders, magazines)

FBPN

085 666 21 22

folders@kortermaarkrchtig.com

Website en social media

▶ www.kortermaarkrchtig.com

▶ webmaster@kortermaarkrchtig.com

▶ columnist: [Hein van der Zande](#)

▶ Facebook: <https://www.facebook.com/p/Korter-Maar-Krchtig-100057684608512>

▶ facebookbeheer@kortermaarkrchtig.com

▶ @LedeMaatjes (Instagram)

▶ www.linkedin.com/in/vereniging-kortermaarkrchtig-2651a2204/

▶ [X.com/Kortermaark](https://x.com/Kortermaark) (Twitter)

Redactie 'Kort & Krachtig!'

[Harry Dietz](#), [Rosanne Faber](#), [Caroline van den Kommer](#),

[Annelies van Lonkhuyzen](#), [Christiaan Bruil](#) en [Hannah Jimmink](#)

redactie@kortermaarkrchtig.com

06 2211 1485

Banknummer (IBAN)

NL37 ABNA 0433 6813 65

Nieuw bestuurslid

Terwijl ik dit stukje schrijf, is de herfst in volle gang en tegen de tijd dat dit blad bij u op de mat ligt, nadert zelfs de winter alweer. Het bestuur van KMK heeft dit jaar een aantal wijzigingen ondergaan en drie nieuwe bestuursleden mogen verwelkomen. Eén daarvan ben ik en daarom is mij gevraagd een voorwoord te schrijven voor 'Kort&Krachtig!'.

Met enthousiasme stel ik mezelf dan ook voor als nieuw bestuurslid. Mijn naam is Maaïke Vogels en ik woon samen met mijn man en twee katten in een klein dorpje in de buurt van 's-Hertogenbosch. In mijn vrije tijd probeer ik regelmatig te zwemmen, fitnessen en handballen. Ik heb ruim twintig jaar als verloskundige en *physician assistant* met mijn klompen in de klei (of beter gezegd het vruchtwater) gestaan. Verder heb ik mij de laatste jaren bezig gehouden met mijn promotieonderzoek naar patiëntenervaringen en -participatie in de (geboorte)zorg en heb ik onder andere als adviseur bij het Zorginstituut gewerkt.

Ruim twee jaar geleden ben ik met KMK in contact gekomen nadat ik zelf een amputatie had ondergaan. Toen ik mij aan het oriënteren was om vrijwilligerswerk voor KMK te doen had ik al snel Harry Dietz en Nadine Donders op de koffie om te polsen of ik bestuurslid wilde worden. Tegen zoveel enthousiasme was ik niet opgewassen en sinds mei ben ik officieel bestuurslid bij KMK. Behalve dat ik in het bestuur een bijdrage lever aan het omlaag brengen van de gemiddelde leeftijd en een iets betere verhouding van mannen en vrouwen, hoop ik ook een waardevolle bijdrage te leveren aan de doelstellingen die het afgelopen jaar door het bestuur zijn geformuleerd tijdens de twee 'heidagen'.

Rest mij u te zeggen dat ik hoop dat u weer veel plezier beleeft aan dit blad. Mede namens het bestuur wens ik u alvast hele mooie, liefdevolle feestdagen en een gelukkig en vooral gezond 2025.

MAAÏKE VOGELS, BESTUURSLID KMK

‘Twee cappuccino en één koffie verkeerd, alstublieft!’

Koffie zetten in virtual reality tijdens prothesetraining

Virtual reality wordt veel gebruikt in de wereld van computerspellen, maar eigenlijk is dit ook heel goed te gebruiken tijdens revalidatie.

In virtual reality ga je helemaal op in een andere omgeving, bijvoorbeeld een wereld waarin een virtuele prothese op de plek zit waar in de echte wereld je prothesearm zou zitten. De virtuele prothese kan vervolgens bestuurd worden door middel van de spiersignalen in de korte arm, op dezelfde manier als een echte myo-elektrische prothese. Maar zou virtual reality een toegevoegde waarde hebben in de protheserevalidatie? Wat vonden ervaren prothesegebruikers en therapeuten van deze manier van prothesetraining?

Ervaringen van prothesegebruikers

In dit onderzoek werd elf prothesegebruikers gevraagd om een virtual reality-omgeving te testen, waarbij het doel was om koffie te zetten in een Mediterraan café. De deelnemers moesten kopjes oppakken en het juiste drankje van de bestelling klaarmaken. Sommige kopjes waren van glas en braken als er te hard in werd geknepen. De deelnemers hadden plezier tijdens het spel en vonden het nuttig. De spieraansturing voelde voor de meeste prothesegebruikers ook ongeveer hetzelfde als in hun eigen prothese. Voor nieuwe prothesegebruikers zou dit spel ook kunnen helpen in het keuzeprocess voor een myo-elektrische prothese, aldus deze ervaren prothesegebruikers. Een ander voordeel is dat nieuwe gebruikers al vroeg kunnen starten met het trainen van spiersignalen, omdat er geen fysieke prothese nodig is en er geen gewicht aan de korte arm hangt.

Ervaringen van therapeuten

Ook elf therapeuten hebben de virtual reality-omgeving getest. Zouden zij dit spel gebruiken als onderdeel van hun trainingen? Alle therapeuten waren enthousiast over het spel. Het zag er mooi en realistisch uit. Ze vertelden dat ze het waarschijnlijk wel vaak zouden toepassen in een revalidatietraject, al was dit wel afhankelijk van de prothesegebruiker. Het zou minder geschikt zijn voor bijvoorbeeld oudere mensen of mensen die geen interesse hebben in digitale spellen. Toch zouden therapeuten deze virtual reality-omgeving graag tot hun beschikking hebben, als een extra methode om prothesegebruikers te kunnen trainen. De grootste voordelen vonden de therapeuten het inzicht in de spiersignalen en dat patiënten vroeg kunnen starten met het trainen van spiersignalen na bijvoorbeeld een amputatie. Een nadeel van het huidige systeem was dat het opzetten van het systeem nog veel tijd kost, dit zou nog verbeterd moeten worden.

Dit onderzoek liet zien dat prothesegebruikers en therapeuten virtual reality zouden willen gebruiken tijdens het revalidatietraject. De positieve uitkomsten van het onderzoek en de

Fietsen in de zon

Het was zaterdag 5 oktober 2024. Een paar maanden daarvoor werd er rondgemaïld dat de Flamingo-lunch weer werd georganiseerd. De eerste jaren was dit een jaarlijkse bijeenkomst maar ergens in 2023 werd besloten de lunch twee keer per jaar te houden. Bij het lezen van de mail werd ik meteen weer enthousiast: leuk, de dames weer zien en bijkletsen! In al die

jaren is het maar een enkele keer voorgekomen dat ik er niet bij kon zijn.

Muurvast

Dus op die zaterdag stapte ik in mijn auto en stelde de navigatie in op restaurant Darthuizen in Leersum, waar deze bijzondere groep vrouwen sinds jaar en dag samenkomt. Tot mijn verbazing en schrik zag ik dat de reistijd zo'n drie kwartier langer zou zijn dan verwacht. De avond ervoor had ik het nog gecheckt! Even snel in beraad met mezelf: kon ik het maken om een half uur te laat aan te komen? Ja. De lunch was van 12.00 tot 15.00 uur en ik had er toch wel erg veel zin in. Dus ik startte de auto en reed weg. Maar vlak na de Coentunnel begon het verkeer wel erg langzaam te rijden. Na niet al te lang stond het eigenlijk simpelweg muurvast. En liep mijn reistijd naar de Flamingolunch dus nóg verder op.

Omkeren

Uiteindelijk vertelde Google Maps mij dat ik er om 12.48 uur zou zijn... en nog steeds kon ik met alle gemak worden ingehaald door een slak. Het was prachtig weer, de zon straalde door de ramen mijn auto in. Ik keek om me heen, zag alleen maar stilstaande auto's en vrachtwagens met ronkende motors voor, naast en achter me en kon alleen maar denken: 'Wat doe ik hier? Ik wil naar buiten! Fietsen, in de zon!' Ik was zo wijs om de beslissing te nemen terug te gaan naar huis. Bij de eerstvolgende afslag ben ik gekeerd. Ruim een uur nadat ik vertrokken was, arriveerde ik weer thuis.

Boulevard

De kat even geknuffeld, een paar mede-Flamingo's laten weten dat ik toch níet kwam en de fiets gepakt. Heerlijk gefietst door de duinen, in de zon. Bijna een kilometer langs de boulevard gelopen, los, zonder loophulpmiddel. Dat voelt nog steeds rijk, dat lopen sinds de osseointegratie, en daar kan ik zó van genieten. Het bleek dat er op die dag flink aan de weg getimmerd werd, want ik was niet de enige Flamingo die door de verkeersomstandigheden niet naar de lunch ging. De volgende keer, ergens in maart hoop ik, schuif ik graag weer aan!

adviezen die gegeven werden door prothesegebruikers en therapeuten worden gebruikt om het spel verder te ontwikkelen. Het bedrijf dat deze omgeving heeft gebouwd, The Simulation Crew (Nijmegen), gaat binnenkort starten met een eerste toepassing in de praktijk in samenwerking met een kliniek. Het doel is uiteindelijk om de virtual reality-omgeving beschikbaar te krijgen voor therapeuten in de praktijk.

Vrijwilligers

Even voorstellen: Aart Piet Box

Aart Piet Box vervult sinds kort voor KorterMaarKrachtig de rol van vrijwilligerscoördinator voor Noord-Nederland. Aart Piet: 'Ik ben 61 jaar oud en heb de laatste dertig jaar gewerkt in de buitendienst als adviseur melkveehouderij bij de coöperatie Agrifirm. Contact met mensen en het zoeken naar oplossingen hebben in mijn werk altijd centraal gestaan.

Door een bedrijfsongeval in Amerika in 1986 moest mijn rechterbeen boven de knie worden geamputeerd. Na revalidatie bij het VU ziekenhuis in Amsterdam vond ik werk in de agribusiness. Op advies van mijn revalidatiearts ben ik jaren geleden lid geworden van de patiëntenvereniging LVvG, die na 2014 is verdergegaan onder de naam KorterMaarKrachtig.

Extra energie

Ik heb jarenlang gewerkt en geleefd alsof mijn bovenbeenprothese bijna mijn echte been was. Maar in de laatste jaren kwam ik erachter dat het leven met een prothese toch veel meer extra energie vraagt, mede door het lezen van publicaties over energieverbruik van beenprotheselopers in 'Kort&Krachtig!'. De conclusie van die publicaties was dat

het leven en lopen met een bovenbeenprothese 100% meer energie vraagt dan met een echt been.

Vanaf 1999 loop ik met een C-leg en na 2019 heb ik de overstap naar de Genium kunnen maken. Door steun en kennis van mijn revalidatiearts en juriste Karen Koller van KorterMaarKrachtig is het na een lang proces gelukt om deze voorziening door de verzekeraar verstrekt te krijgen. Door de C-leg en de Genium heb ik tot afgelopen zomer mijn werk als adviseur melkveehouderij kunnen uitvoeren. De intelligente knie maakte het bewegen en lopen op het agrarische terrein voor mij goed mogelijk.

Rolstoeltennis

Ik woon met mijn partner Valeria op het platteland nabij het dorp Winkel in Noord-Holland. Onze twee dochters wonen in de regio. Mijn hobby's zijn rolstoeltennis en fietsen. Ik train bij rolstoeltennisvereniging Daalmeer in Alkmaar. De trainingen worden gegeven door tennisleraren met de KNLTB-applicatie rolstoeltennis. Als deelnemer van de KNLTB-ranking toernooien speel ik als *Main Draw-speler* het enkel- en het dubbelspel.

Kracht

Het afgelopen half jaar heb ik tijdens inloopmomenten bij revalidatiecentra en ziekenhuizen meegelopen met de vrijwilligers van KorterMaarKrachtig. Ook verschillende sportevenementen, waar KMK met vrijwilligers en een stand aanwezig was, heb ik bezocht. Met de vrijwilligers van KMK kunnen we volgens mij de patiëntenvereniging nog meer kracht geven voor de mensen die een amputatie hebben ondergaan.'

AART PIET BOX,
VRIJWILLIGERSCOÖRDINATOR NOORD-NEDERLAND

Artsen in opleiding

Op 26 september organiseerde de VRA (de Vereniging van Revalidatieartsen) symposia en workshops voor artsen in opleiding in het Nijmeegse Radboudumc. KorterMaarKrachtig mocht daarbij aanwezig zijn. We hadden een prominente plaats gekregen: Nadine Donders en ik kregen de gelegenheid een korte presentatie te geven over KMK. Natuurlijk waren we al bekend bij een aantal aanwezigen, maar voor veel studenten was het een eerste kennismaking met onze vereniging. Ons informatiemateriaal vond gretig aftrek.

Nieuwe plannen

Deze dagen zijn een onderdeel van het studieprogramma en de artsen in opleiding moeten hierbij aanwezig zijn. Bij absentie is het niet mogelijk je bul te halen. Het was al met al een heel druk programma en de studenten hadden niet zo veel tijd om even stil te staan bij de stand van KMK. Voor de volgende sessie moeten we iets bedenken om dat te doorbreken. Toch was het een prima dag, met nieuwe contacten en nieuwe plannen.

BEN MESSELINK, BESTUURSLID KMK

Gezocht:

vrijwilliger communicatie en marketing

Het bestuur van KorterMaarKrachtig is op zoek naar een vrijwilliger die verantwoordelijk wordt voor het up-to-date houden van alle communicatiemiddelen van de vereniging en het organiseren van de werkzaamheden en coördineren van de contacten op dit gebied.

De werkzaamheden:

- ▶ beheren van de publicaties van de vereniging (brochures, flyers, websites),
- ▶ beheer van alle materialen voor de infostands op inloopmomenten en andere evenementen (zoals vlaggen, banners en tasjes),
- ▶ onderhouden van de contacten met tekstschrijvers, vormgever, fotografen en drukker,

- ▶ aanspreekpunt voor de redactie van het magazine 'Kort&Krachtig!' en voor de beheerders van de socialemediakanalen van de vereniging.

Er is een overzicht beschikbaar van alle publicaties met data en opties voor het laten herschrijven. De opslag en het verzenden van publicaties valt niet onder de werkzaamheden; dit vindt plaats bij ons ondersteuningsbureau FBPN.

De tijdsinvestering zal ongeveer 1 à 2 uur per week zijn en de vrijwilliger rapporteert aan een van de bestuursleden.

Hebt u interesse? Stuur dan een e-mail naar secretaris@kortermaarkrchtig.com.

Vrijwilligers
MAKEN HET VERSCHIL!

Agenda

Alle data van de komende inloopmomenten, prothesegebruikersdagen en andere evenementen zijn te vinden op onze website: www.kortermaarkrchtig.com/evenementen.

Contactpersonen van KMK

Onderbeenamputatie	Herman Ferguson John van de Pas Ronald Gerrits Mary van Dijk-Jabaaij Jan Oudmaijer	Rotterdam Nieuwerkerk aan den IJssel Nijmegen Epe Heerhugowaard	06 5354 3856 06 5138 5347 06 5069 6369 06 1315 8381 06 1138 7160
Omkeerplastiek	Erwin Oostrom	Kronenberg (Limburg)	06 4098 0592
Knie-exarticulatie	Angelina Windsant Akkie Emmaneel	Burum (Friesland) Emmen	06 4658 5572 06 3632 1561
Bovenbeenamputatie	Aad Tander-Hendriks Jacqueline van Brakel Symen Sybrandy Marian Goutziers	Baarn Mookhoek (Z-H) Beetsterzwaag (Friesland) Roosendaal	06 1040 7381 06 1365 7876 06 5325 4895 06 4032 5091
Osseointegratie bovenbeen	Richard Kusters Reinoud Liefing Pita Molenaar	Leiderdorp Amsterdam Vianen	06 2933 6380 06 5200 1668 06 2833 4737
Hand-/armamputatie	Erica de Graaf	Drachten (Friesland)	06 5179 1419
Ouders van een kind met een amputatie of een reductiedefect	Nicolaas Bessels San Vermaas	Eefde Zevenbergen	06 1101 8300 06 4649 5866

“ Ik heb een arm gekregen waar ik trots op kan zijn. Ik voel me weer compleet!

Wij bewegen en beleven met u mee!

Pinar is geboren met een korte arm, die ze tot haar 30e verborg. In 2020 besloot ze een speciale prothese aan te vragen en haar arm weer te laten zien. Deze prothese geeft haar haar zelfvertrouwen terug. Ze voelt zich weer trots en compleet en kan weer dingen met twee handen doen.

Professor dr. Corry van der Sluis is in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG) als revalidatiearts trekker voor het aandachtsgebied Arm- en Handaandoeningen. Zij is hoogleraar voor dit specifieke aandachtsgebied en stimuleert de arm- en handrevalidatie binnen de patiëntenzorg, het onderzoek, de opleiding en het onderwijs. In deze column schrijft ze over haar werk als revalidatiearts in het UMCG.

Indrukwekkend

Een paar maanden geleden was ik in Parijs, waar ik met een groep collega's de Paralympische Spelen bezocht. Dit was indrukwekkend. Heel Parijs ademde Paralympische Spelen, het Paralympische logo was groot afgebeeld op de Arc de Triomphe, aan elke lantaarnpaal hingen vlaggen met afbeeldingen van de Spelen. De Avenue des Champs-Élysées was afgezet voor auto's, zodat de triatlon alle aandacht van het publiek kon krijgen. Zo zagen we Jetze Plat langs scheuren in zijn handbike op weg naar Olympisch goud. Wat een snelheid had hij, wat een power!

Rolstoelrugby en atletiek

De rolstoelrugbyers waren ook indrukwekkend. Met slim teamspel en de nodige beuken tegen de tegenstanders werd de weg naar het doel veelvuldig gevonden. Opvallend vond ik een rolstoelrugbyer zonder handen die zijn rolstoel met verbazingwekkende snelheid aanduwde en volop kon meedoen aan de strijd.

Het Stade de France was de arena van de atletiek. We zagen hardlopers, wheelers, kogelstoters, discuswerpers en verspringers. Geconcentreerd probeerden ze allemaal een topprestatie te leveren. Beperkingen waren niet of nauwelijks zichtbaar.

Zwemmers

Het meest indrukwekkend vond ik de zwemmers. Blind, met één arm of zonder armen, met of zonder beenfunctie, allen gingen als een speer door het water. Waar de meesten op het droge nog behoorlijk beperkt waren, was daarvan in het water niets te zien. De blijdschap en trots over de geleverde prestaties, het zelfvertrouwen en gevoel van eigenwaarde dat al deze sporters uitstraalden, was ook indrukwekkend. Het onderstreept weer eens de voordelen en het belang van sporten en bewegen, ook door mensen met een beperking. Ga dus zelf ook sporten of bewegen of stimuleer anderen. Kent u mensen met talenten die over een paar jaar misschien ook kunnen stralen op de Paralympische Spelen? Attendeer hen op de Talentendagen die op Papendal worden georganiseerd. Dan kunnen we ook bij de volgende Paralympische Spelen weer veel indrukwekkends zien.

PROF. DR. CORRY VAN DER SLUIS, REVALIDATIEARTS UMCG

Professor dr. Jan Geertzen is revalidatiearts en hoogleraar Revalidatiegeneeskunde in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG). Hij is gespecialiseerd in moeilijke problemen in de amputatie(-chirurgie) en prothesiologie van het been. Professor Geertzen is (mede)auteur van veel (inter)nationale artikelen en boeken op het gebied van amputatie en prothesiologie.

Vaatcongres

Begin oktober sprak ik op het Europees Vaatchirurgisch Congres in Amsterdam, het zesde Amputation Prevention Symposium Europe. Het thema was: *'Together, We Will Save Limbs and Lives'*.

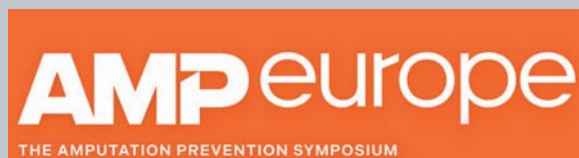
Preventie

Tijdens dit drie dagen durend congres werd gesproken en gediscussieerd over met name de preventie van amputaties. De sprekers kwamen uit de hele wereld en talloze onderwerpen kwamen aan bod. Zoals de vraag waardoor het komt dat er zulke grote verschillen tussen de landen bestaan als het gaat om de aantallen en verschillende hoogtes van amputaties. Ook de behandeling van wonden aan onderbenen en voeten kwam uitgebreid aan de orde, net zoals bypasses en technieken zoals stents. Er werd gesproken over de vraag welke risicofactoren een rol spelen bij vaatproblemen, zoals de sociaaleconomische status en het voedingspatroon van mensen. Er waren sprekers over schoenen bij diabetes en daarmee het mogelijk voorkomen van wondjes. En ook de kwaliteit van de zorg was een thema.

Voeding

Ik mocht spreken over voeding voor en na de amputatie. Op dit gebied bestaat nog een groot kennishiaat, zowel bij zorgverleners als bij patiënten. Daarnaast hield ik een lezing over de amputatietechniek bij een bovenbeenamputatie en een verhaal over de praktische, fysieke en mentale gevolgen van een amputatie. Veel vaatchirurgen weten hier weinig over. Deze congressen zijn erg interessant en zinvol omdat meerdere medische disciplines de vaatchirurgen informeren. Daarnaast zijn er veel patiëntbesprekingen. Mooi dat het bovenliggende thema 'preventie' was, want dáár draait het toch allemaal om: hoe we amputaties en daardoor veel ellende kunnen voorkomen!

PROF. DR. JAN H.B. GEERTZEN, REVALIDATIEARTS UMCG

Toekomst in be

Het bestuur van Kort&Krachtig wordt gevraagd en ongevraagd geadviseerd door een Raad van Advies met vijf leden uit verschillende geledingen van de prothesiologie: gebruikers, medisch, zorg, techniek en productie. De redactie van 'Kort&Krachtig!' heeft aan de leden van de raad gevraagd hoe zij de toekomst zien. Welke ontwikkelingen zijn er, wat zijn de uitdagingen en welke problemen zien zij? Dat leverde vijf interessante bijdragen op!

Bij prothesegebruikers draait het om beweging. Goede mobiliteit is de basis voor een fijn leven. Het thema beweging is ook van toepassing op de prothesezorg in het algemeen. Want die is ook volop in beweging. Zo bewegen de techniek, de markt en de zorgverzekeraar. Al die bewegingen vragen van ons een andere houding ten opzichte van ons hulpmiddel en de zorg daar omheen.

De techniek

Laat ik beginnen met de techniek. Er is veel meer mogelijk dan zo'n veertig jaar geleden, de tijd waarin ik startte als prothesegebruiker. Daarnaast wordt er steeds meer overgegaan op nieuwe aanmeetmethoden, gipsen lijkt een beetje op zijn retour. Steeds vaker wordt de stomp gescand of wordt direct op de stomp aangemeten (de zogenaamde *direct socket*). En natuurlijk is er de toekomst van de osseointegratie en de klikprothese, waardoor de prothesekoker (en alle ellende die daarbij hoort) overbodig wordt.

Ook prothese-onderdelen veranderen. Elektronische knieën en dynamische voeten hebben simpelere versies ingehaald, waarbij natuurlijk gezegd moet worden dat duurder niet altijd beter voor de gebruiker hoeft te zijn. Niet alles is maakbaar met elektronica. Soms is een simpelere en goedkopere uitvoering beter en meer passend.

Administratie

Waar vroeger de focus lag op ambachtelijk vakmanschap, ligt nu ook de focus op deels gestandaardiseerde productieprotocollen, waarbinnen de vakman of vakvrouw zijn of haar keuzes kan maken voor de specifieke patiënt of cliënt die hij voor zich heeft zitten. Europese wetgeving zoals de verordening voor medische hulpmiddelen (MDR) vraagt verre gaande administratieve processen en standaardisatie, die ten koste gaan van de tijd die aan de eindstreep overblijft voor de cliënt. En ook de zorgverzeke-

raar vraag eindeloze administratieve handelingen, waar de orthopedische vakman of vakvrouw niet blij van wordt.

De markt

In de markt zien we voorwaartse integratie, grote leveranciers zoals Otto Bock en Össur gaan samenwerkingsverbanden aan met bestaande orthopedische instrumentmakerijen. Ik heb daarbij mijn twijfels. Want wie belooft de cliënt dat er een eerlijke overweging gemaakt wordt voor zijn prothese-onderdelen? Wie zegt mij dat er niet stiekem achterliggende omzetbelangen meespelen? Ik vind het geen goede zaak voor de prothesegebruiker. Deze insteek vraagt oplettenheid van ons. Waarom wordt gekozen voor een bepaald product? En is dat werkelijk in ons belang? We zullen ons dus goed vooraf moeten informeren. Dit vraagt van ons meer kennis over onderdelen en de patiëntenvereniging kan ons daarbij helpen door goede onafhankelijke informatie te verstrekken.

'Prothesegebruikers zullen zich goed moeten laten informeren over mogelijkheden en onmogelijkheden'

De zorgverzekeraar

En dan hebben we het nog niet gehad over de zorgverzekeraar. Die bekijkt meer en meer op de prothesezorg. Jaartarieven worden afgesproken met de instrumentmakerijen afzonderlijk, waarbij die laatste jarenlang moeten voorfinancieren voordat bijvoorbeeld de aanschaf van een elektronische knie is terugverdiend. Daarnaast legt de zorgverzekeraar de bal en het risico neer bij de orthopedische instrumentmakerij. Want voor een bepaald tarief per periode moet alle zorg geleverd worden. Met als insteek: bij de ene cliënt verlies

weging

je wat, bij de andere cliënt (die niet vaak langskomt voor revisie) win je wat. De verzekerde wordt voorgehouden dat alles vergoed wordt. Schreeuwende kreten in reclamespotjes en prachtige slogans op de websites van zorgverzekeraars doen de prothesegebruiker geloven dat alles mogelijk is. Niks is minder waar. De orthopedische instrumentmakerijen lopen leeg op de slogans van de zorgverzekeraar. Niet alles kan vergoed worden uit een jaarbudget. Geen wonder dat de instrumentmakerijen ook gaan beknibbelen. En dat komt ons, eindafnemers, niet ten goede natuurlijk. Een slechte zaak.

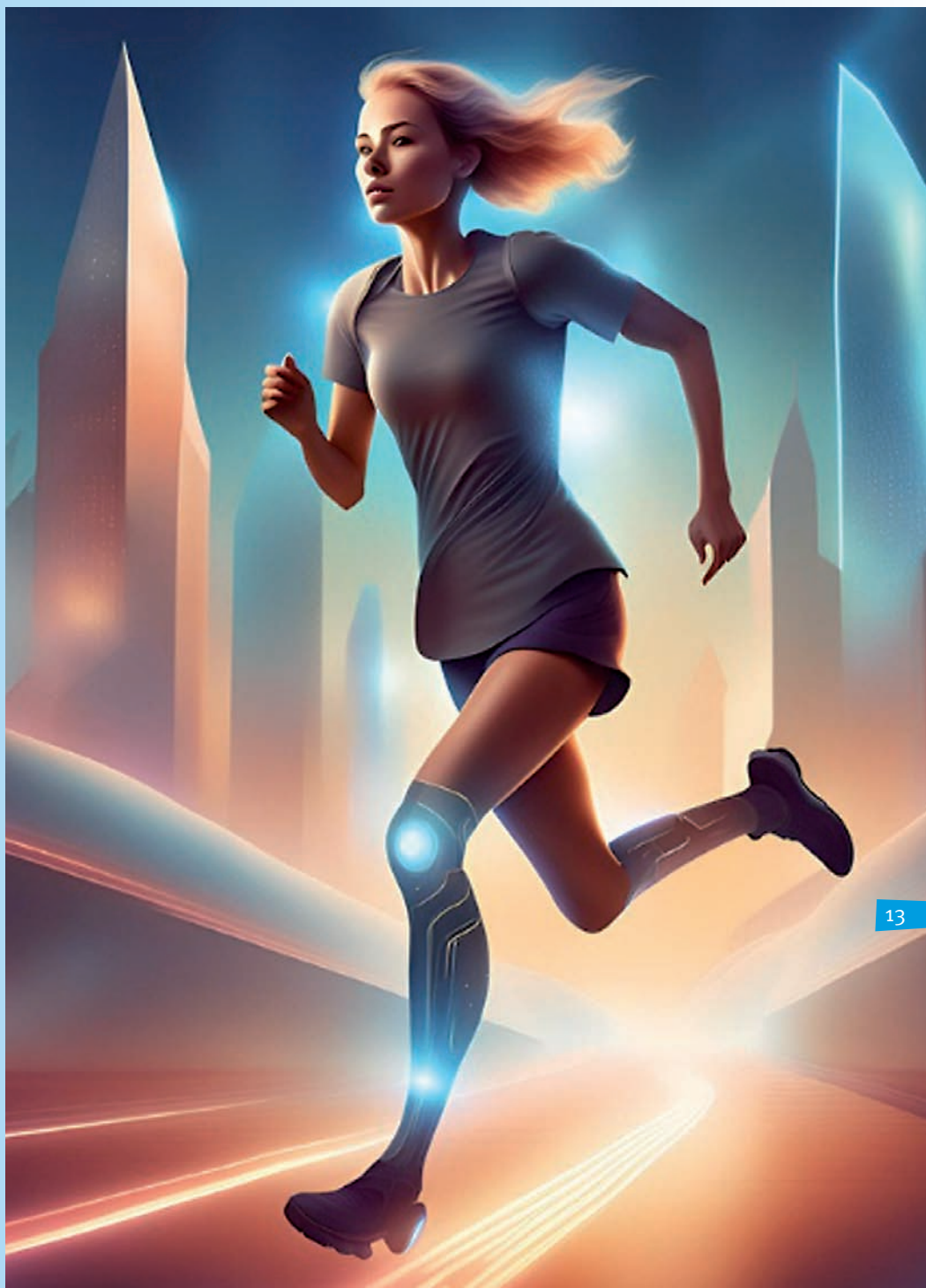
‘De orthopedische instrumentmakerijen lopen leeg op de slogans van de zorgverzekeraar’

De mondige cliënt

Wat vraagt dit van ons, mensen met een been- of armprothese? Meer kennis en een grote mondigheid, niet te verwarren met een grote mond. Wij moeten ons vooral goed laten informeren over de (on)mogelijkheden en met elkaar strijden voor een mobiele(re) toekomst. We moeten de handen ineenslaan, de patiëntenvereniging steunen in het duidelijk maken dat het zo niet verder kan omdat de kwaliteit van ons leven ervan afhangt.

Tot slot

Na veertig jaar prothesegebruik en zeventien werkzame jaren in de orthopedische branche denk ik een genuanceerd beeld te kunnen geven van de ontwikkelingen. Er is een hoop verbeterd, qua kokercomfort, mogelijkheden, technieken, de keuze in prothese-onderdelen en dus kwaliteit van leven van de eind-gebruiker. De elektronische knie en de flexibele voet maken het bijvoorbeeld voor mij mogelijk op allerlei terreinen

13

te lopen zonder snel te vallen, de voet geeft me energie terug en dubbeltaken kan ik gemakkelijker doen zonder mijn evenwicht te verliezen of te vallen. De liner zorgt voor comfort op de plaatsen waar ik eerst mijn huid stuk liep en ook de cosmetiek is flink verbeterd ten opzichte van het begin van mijn prothesegebruik.

Maar in de keuze voor onderdelen voel ik in alles dat er een kentering in zicht is. En heus: ik hoef niet de allerduurste voorziening of elke twee jaar een nieuw onderdeel. Maar wel als het nodig is! Daarbij is het bizar dat je bijvoorbeeld moet strijden met je zorgverzekeraar

om een tweede liner, omdat je je liner af en toe in de was wilt doen. Dat je jezelf moet verdedigen voor eerste levensbehoeften, in dit geval hygiëne en mobiliteit, is te bizar voor woorden. En natuurlijk: we moeten in Nederland beknibbelen op de kosten in de gezondheidszorg. Dat onderschrijf ik volledig. Maar om dat te realiseren kunnen de zorgverzekeraars ook eens gaan babbelen met de leveranciers van de dure prothese-onderdelen, want ook daar liggen kansen die onbenut lijken en ons ten goede kunnen komen.

CAROLINE VAN DEN KOMMER,
PROTHESEGEBRUIKER

Paralympische successen kracht van inclusiviteit

Het Paralympische team van Nederland is trots en opgetogen teruggekeerd uit Parijs. En terecht! Met maar liefst 56 medailles, waarvan 27 goud, schreven ze geschiedenis. Onder de kampioenen was tafeltennisster Kelly van Zon, die voor de vierde keer op rij Paralympisch goud won. Toen zij na een 2-0 achterstand in de finale toch aan de winnende hand was, gebeurde er iets legendarisch. Ook de Franse supporters stonden achter haar en moedigden haar aan. Maar Kelly is niet de enige held van deze Spelen. Atleten als kogelstootster Lara Baars en handbiker Jetze Plat (die drie gouden medailles veroverde) spraken vol lof over het enthousiaste publiek, de positieve energie in Parijs en de vriendschappelijke sfeer onderling. Het enthousiasme van de toeschouwers en de toenemende media-aandacht laten zien dat de paralympische sport een enorme sprong voorwaarts maakt. 'Het niveau blijft maar stijgen', zei Jetze Plat met trots.

Meer dan het behalen van medailles

Toch gaat deze prestatie verder dan het behalen van

medailles. Het is een viering van wat mensen met een handicap kunnen bereiken, ongeacht de fysieke of mentale obstakels. Bij Team Para Atletiek gebruiken we bewust het woord 'handicap' en niet 'beperking.' Onze atleten laten zich namelijk door niemand of niets beperken. Atlete Fleur Jong won goud bij zowel het verspringen als op de 100 meter. Zij benadrukte hoe bijzonder het was om voor zoveel mensen tegelijk te sporten. 'Parijs heeft dat geweldig gedaan,' zei ze met haar welbekende glimlach. Fleur is één van de drie oprichters van Team Para Atletiek. In 2013 veranderde haar leven drastisch, toen een bacteriële infectie ervoor zorgde dat ze beide onderbenen verloor. Wat begon als een ernstige griep met hoge koorts, leidde uiteindelijk tot een levensbedreigende bloedinfectie. Fleur werd met spoed naar het ziekenhuis

gebracht, waar artsen haar lichaam vol pompten met antibiotica om de infectie te bestrijden. Om haar vitale organen te redden, sloot haar lichaam de bloedtoevoer naar haar ledematen af, waardoor delen van haar voeten en vingers onherstelbaar beschadigd raakten. Na een coma van drie weken en maanden van herstel volgde het onvermijdelijke: de amputatie van beide onderbenen.

Passie voor bewegen en sport

Hoewel de fysieke impact enorm was, was de mentale strijd van Fleur om haar nieuwe werkelijkheid te accepteren minstens zo'n grote uitdaging. De revalidatie was intensief en vol ongemakken. Het wennen aan haar prothesen voelde in eerste instantie onnatuurlijk, bijna alsof ze schoenen droeg die niet pasten. Toch gaf Fleur niet op. Ze bouwde haar training langzaam op, en met elke stap kwam ze dichterbij het herstellen van haar zelfstandigheid.

Wat haar door deze zware periode heen hielp, was haar vastberadenheid om actief te blijven en haar passie voor sport te volgen. Al snel begon ze met atletiek en ontdekte ze dat ze hierin niet alleen kracht, maar ook voldoening kon vinden.

'Het niveau blijft maar stijgen'
(Jetze Plat)

en en de

De kracht van bewegen: iedereen telt mee!

Team Para Atletiek zet zich dagelijks in om deze boodschap door te geven aan iedereen met een handicap of chronische aandoening. Nederland telt 1,7 miljoen volwassenen en 25.000 kinderen met een lichamelijke beperking, en 5,2 miljoen volwassenen en 300.000 kinderen met een chronische ziekte. Toch sport slechts een kwart van hen regelmatig. Waarom? Vaak zijn angst, schaamte en een gebrek aan zelfvertrouwen barrières. Veel sportclubs zijn ontoegankelijk en er is vaak onvoldoende professionele begeleiding. Hier komen organisaties zoals KorterMaarKrachtig in beeld. Net als Team Para Atletiek biedt deze vereniging mensen met een handicap de kans om te ontdekken wat ze kunnen, door hen te voorzien van essentiële informatie, hun belangen te behartigen en contact met lotgenoten te faciliteren. Want als er iets is dat het leven verrijkt, dan is het wel de kracht van gemeenschap, steun en kennis. Met een focus op onderwerpen zoals prothesegebruik, technologische ontwikkelingen en toegankelijkheid van zorg, draagt KorterMaarKrachtig bij aan de levenskwaliteit van velen.

Sociaal isolement

Team Para Atletiek en KorterMaarKrachtig delen dezelfde overtuiging: iedereen verdient de kans om volwaardig deel te nemen aan de maatschappij. Voor Team Para Atletiek betekent dat dat sporten en bewegen een cruciale rol spelen in het doorbreken van de vicieuze cirkel van inactiviteit. Minder bewegen verslechtert de gezondheid en vergroot de kans op sociaal isolement, wat kan leiden tot een gevoel van machteloosheid. Maar zodra je begint te bewegen, zie je snel dat de voordelen zich opstapelen: meer energie, zelfvertrouwen en nieuwe sociale contacten.

Sporten is voor iedereen

Of je nu wilt beginnen met wandelen, je conditie wilt opbouwen of droomt van deelname aan de Paralympische Spelen, bij Team Para Atletiek ben je altijd welkom. De trainingsprogramma's op de zaterdagen bieden iedereen de kans om deel uit te

15

maken van een gemeenschap, om plezier te hebben en je eigen prestaties te verbeteren. Samen inspireren we elkaar en ontdekken we wat écht mogelijk is.

Het succes van de atleten in Parijs is een prachtig voorbeeld van wat kan worden bereikt wanneer we samen grenzen verleggen. Maar deze boodschap is niet alleen voor topsporters - iedereen met een handicap verdient de kans om te bewegen, om onderdeel te zijn van een team en om zijn of haar eigen potentieel te ontdekken.

Bij Team Para Atletiek zien we dagelijks welk verschil sporten maakt. Het geeft mensen de kracht om weer te dromen, grenzen te verleggen en met vertrouwen de toekomst tegemoet te gaan. En dan maakt het niet uit of jouw doel het bestijgen van een trap is of het lopen van de avondvierdaagse.

Doe mee en ontdek wat je wél kunt! Stuur ons een bericht via info@teamparaatletiek.nl of bezoek onze website voor meer informatie: <https://teamparaatletiek.nl/over-ons/>

CAROL RIJNIESE, TEAM PARA ATLETIEK

'Iedereen met een handicap verdient de kans om te bewegen'

Het Magische Efteling

De aanleiding voor dit project was het feit dat een meisje werd geweigerd voor een achtbaan vanwege haar prothese. Inmiddels zijn al grote stappen gezet om de magie van achtbanen ook toegankelijk te maken voor mensen met een beenprothese.

Een team van experts - waaronder mensen van De Hoogstraat Revalidatie, TUV Nord, TU Delft, KMK en masterstudent India Hoekman - ging de samenwerking aan met de Efteling. Het doel: een veilige oplossing ontwikkelen waarmee prothesen stevig op hun plaats blijven in achtbanen zonder vloer, zodat iedereen zorgeloos van de pretparkervaring kan genieten.

G-krachten

De eerste fase van het project richtte zich op het verzamelen van gegevens en inzichten. Metingen van G-krachten op prothesen werden uitgevoerd in de achtbaan Baron 1898 in de Efteling. Het onderzoek onthulde hoe deze krachten invloed hebben op een prothese, vooral wanneer het been beweegt tijdens de rit. Deze gegevens waren cruciaal om een effectieve oplossing te ontwerpen. Ondertussen werd ook een vragenlijst

verspreid onder prothesegebruikers om hun voorkeuren en zorgen beter te begrijpen.

Prototypes

De feedback van de prothesegebruikers leidde tot de ontwikkeling van twee baanbrekende prototypes: de SafeStrap en de MeshSafe. Beide prototypes zijn ontworpen om de prothese stevig vast te zetten aan het lichaam, zodat het 100% zeker is dat de prothese tijdens de rit veilig op zijn plaats blijft. De SafeStrap bestaat uit banden die de prothese verbinden met de heup van de gebruiker, terwijl de MeshSafe gebruik maakt van een stevig net dat het been omsluit en aan de heup wordt bevestigd. Beide opties zijn licht van gewicht en eenvoudig te bevestigen, zodat gebruikers zonder zorgen kunnen genieten van de spanning van een achtbaanrit.

Effectieve oplossingen

Na uitgebreide tests in de Baron zijn vier prothesegebruikers het avontuur aangegaan en hebben beide prototypes uitgetoetst. De resultaten waren positief; de oplossingen bleken effectief en de deelnemers genoten van een zorgeloze dag in de Efteling. Een aanvullende test met een dummy-pop, waarbij het prothesebeen expres los zat, toonde aan dat er weliswaar nog kleine aanpassingen nodig zijn, maar dat beide prototypes hun werk goed doen en de prothese veilig op zijn plaats houden.

Iedereen! -project

deel 4

Fabrikant gezocht

Nu de SafeStrap en de MeshSafe de eerste tests hebben doorstaan, zoekt het team naar een fabrikant om deze oplossingen verder te ontwikkelen en beschikbaar te maken voor een breder publiek. Hoewel het project zich in eerste instantie richt op achtbanen, wordt er al gedroomd van een bredere toepasbaarheid. Denk bijvoorbeeld aan andere extreme sporten, zoals skydiven of ziplinen, waar dezelfde uitdagingen en oplossingen van toepassing kunnen zijn.

Het Magische Efteling-project brengt ons een stap dichterbij een wereld waarin iedereen, ongeacht hun prothese, kan genieten van de magie en het avontuur van achtbanen en meer. Samen bouwen we aan een toekomst waarin avontuur en inclusie hand in hand gaan, zodat iedereen - met of zonder prothese - het plezier van pretparkattracties kan beleven.

INDIA HOEKMAN

COLUMN!

Fietsen

Al een tijd was fietsen geen hobby meer van me. Een afzakend been, angst om te vallen, een voet die van de trapper schoot: alles speelde door elkaar. Ik had er geen lol meer in. Zeker niet na de diagnose osteoporose en alles wat ik daarover las op internet.

Ik zocht dus naar iets nieuws. En ondanks het feit dat ik van veel mensen adviezen had gehad om een driewieler of handbike aan te schaffen, zocht ik toch naar een tweewieler. Waarom? Geen idee, maar drie wielen is (nog) net een stap te ver.

Wiebelen

Na een intensieve zoektocht wilde ik wel een aangepaste fiets proberen. Dus togen we naar een fietsmaker in de buurt die ook aangepaste fietsen verkoopt. En daar stond hij te schitteren: mijn nieuwe Van Raam Balance, met lage instap, kleine wielen, trappers verder naar voren dan het zadel en een handgas om op te starten! Na twee rondjes rijden en wiebelen wist ik dat dat mijn fiets zou worden.

*'En daar
stond hij
te schitteren:
mijn nieuwe
fiets!'*

Drenthe

Deze zomer heb ik heerlijk door Drenthe gereden en zo wel honderd kilometer gemaakt. In de sportschool was dat zelfs te merken, want de *leg-press* kon plots een paar standjes hoger. Het been blijft beter zitten, alhoewel ik op de dag dat het 26 graden was wel even een pitstop moest maken. En dan niet om de banden, maar om de liner te verwisselen. En dit keer had ik vanwege mijn heerlijke humeur even lak aan alles. Midden op het fietspad stond het been tegen een heg en verwisselde ik de liner. Wie het gezien heeft, zal vast even achteromgekeken hebben. Maar de fietspret neemt niemand me meer af.

De stad in?

Manlief heeft de smaak ook te pakken en wilde deze week Amsterdam in fietsen. Daar heb ik vriendelijk voor bedankt. Doe mij maar heerlijk rustige bospaden in rustige provincies. Amsterdam laat ik over aan de 'fatbikers', motormuizen en ander gespuis dat hier rondscheurt.

In mijn volgende column kom ik terug op de perikelen rond de osseointegratie...

CAROLINE VAN DEN KOMMER

Moderne prothesen en de ontwikkeling: een kontras

Een goede, Argentijnse vriendin en collega van mij werkt als revalidatiearts in Noord-Argentinië. Zij moet zich behelpen met prothesen van ongeveer eind jaren negentig van de vorige eeuw.

Ik was met vriend en collega Martina van Libra Revalidatiecentrum dit voorjaar in Suriname, waar de toestand op het gebied van de revalidatie en prothesiologie gewoonweg belabberd is (zie het vorige nummer van 'Kort&Krachtig!'). Afgelopen week vroeg mijn Curaçaose collega revalidatiearts Zahavi mij wat een mechanische bovenarmprothese kost. Een van zijn patiënten moest die prothese namelijk zelf betalen.

Elders in dit magazine staat een bericht van Merel van de Stelt over haar project en de rol van kunstmatige intelligentie in Sierra Leone.

Zomaar vier voorbeelden van zaken die heel ver van onze eigen belevings- en zorgwereld afstaan. En er zijn nog veel meer van dit soort voorbeelden te bedenken. Je hoeft alleen maar te denken aan de enorme aantallen mensen die in Oekraïne, Gaza en Libanon verminkt zijn geraakt als gevolg van de oorlogen die daar woeden.

Toenemende verschillen

Deze voorbeelden verschillen enorm van de situatie hier in Nederland. Ik ben betrokken bij meerdere PhD-studenten die aan het andere einde van het spectrum werken. Ik ben bang dat de verschillen tussen landen de komende jaren alleen maar zullen toenemen, vooral door het grote verschil in economische mogelijkheden én door de vooruitgang op het gebied van de technologie en prothesiologie. Andere factoren die bij dit proces een rol spelen zijn de toegankelijkheid van internet en sociale media in de rijkere landen. Patiënten in de westerse landen worden ook steeds mondiger en hun eisen worden steeds hoger 'want we hebben er recht op'.

Toch kan het zo niet doorgaan: de vergrijzing neemt toe, de verzekeringspremies worden steeds hoger, er is een enorm tekort aan geschoolde zorgmedewerkers, de zorg wordt onbetaalbaar. We dreigen in een zorginfarct terecht te komen. Lopen we tegen de grenzen van de (prothese)zorg aan?

Technische ontwikkelingen gaan door

De techniek staat echter niet stil. Binnen enkele jaren zijn er arm/handprothesen die door de hersenen worden aangestuurd. Via implantaten worden de vingers aangestuurd

en er zal ook functionele feedback terugkomen. De kosten voor operaties en prothesen zullen enorm oplopen en wie heeft dan het 'recht' op zo'n operatie of prothese? Ook op het gebied van de beenprothesen zien we een zeer snelle ontwikkeling. Ik stond versteld van mijn bezoek aan OTWorld 2024 in mei, de beurs op het gebied van lichaamsgebonden hulpmiddelen in Leipzig. We krijgen straks prothesen die met elk aanpalend gewricht kunnen communiceren. De zorgverzekeraars zullen niet staan te springen om dit alles te vergoeden.

Rechtsongelijkheid

De verschillende oorlogen brengen hier alleen maar versnelingen in. Dat zagen we destijds ook in de Verenigde Staten als gevolg van de oorlogen in Irak en Afghanistan, waar

economische t?

onder maatschappelijke druk een totaal nieuwe golf aan prothesen ontwikkeld werd voor oorlogsveteranen. Veel patiënten zullen eisen dat ook zij voor deze nieuwe prothesen in aanmerking komen, zonder dat er wetenschappelijk bewijs is dat de nieuwe prothese-onderdelen in alle gevallen beter zijn. We lopen al 'achter' in Nederland op het gebied van het recht op een waterbestendige prothese of een sportprothese. Zorgverzekeraars, voorschrijvers en patiënten hebben verschillende ideeën over deze rechten en die verschillen zullen in de toekomst alleen maar toenemen. Ik maak mij ernstig zorgen over de toenemende ongelijkheid, niet alleen in Nederland, maar ook in de rest van de wereld.

PROF. DR. JAN H.B. GEERTZEN, REVALIDATIEARTS UMCG

Workshop transitie jongvolwassenen

Op 26 september hebben revalidatieartsen Iris van Wijk en Véronique Plasschaert een workshop transitie verzorgd voor revalidatieartsen in opleiding bij het Radboud UMC in Nijmegen. De artsen in opleiding kregen de mogelijkheid om met ons, ervaringsdeskundigen Noor van Lingen en Nadine Donders, in gesprek te gaan over de transitiefase (12-25 jaar).

Leuke gesprekken

We hebben verschillende thema's besproken die in deze fase spelen: beginnen met je studie, je rijbewijs halen, een eerste baan, daten, uitgaan, nieuwe mensen ontmoeten en nog zo veel meer. Dit zorgde voor een leuk gesprek waarin we een bijzondere dynamiek hadden door de verschillende perspectieven van Nadine en mijzelf: voor Nadine speelde dit vijftig jaar geleden en ikzelf heb er nu mee te maken.

Andere arts

Naast deze thema's was de transitie van kinderrevalidatiearts naar volwassenenrevalidatiearts een belangrijk onderwerp. Omdat dit een gebied is waarin nog veel te ontwikkelen valt, hebben we besproken wat wij belangrijk vinden en waar wij verbeterpunten zien. Hieruit kwam vooral naar voren dat de overdracht 'warmer' moet worden: ook al ben je volgens de wet volwassen, als 18-jarige ben je nog aan het leren hoe je assertief moet zijn in het regelen van je zorg. Het is dan fijn en belangrijk dat je goed in het zicht blijft bij je revalidatiearts.

We hopen dat dit voor de artsen een waardevolle en interessante dag is geweest en dat ze nieuwe inzichten hebben opgedaan. Voor ons was dit zeker het geval.

NOOR VAN LINGEN, WERKGROEP LEDEMATEN

Baby Syb krijgt een

Een verhaal over vallen, veren en veilig landen

Syb werd geboren met fibular hemimelia, een zeldzame aangeboren aandoening, waardoor het volgroeien van een of beide benen belemmerd wordt. Om te kunnen lopen is dan meestal amputatie van de voet nodig en dat betekent een prothese voor de rest van je leven.

Een diagnose die je als ouders in de kraamtijd van je roze wolk doet storten. Dit overkwam Pascal en Roos en ze vertellen hoe ze vielen, veerden en er daarna toch een zachte landing kwam...

Toen Pascal en Roos in 2022 zwanger bleken te zijn, konden ze hun geluk niet op. Alles liep op rolletjes tot de twintig weken-echo, waar de echoscopist in het rechteronderbeen van Syb maar één bot in plaats van twee zag. Een andere echoscopist werd erbij geroepen en die gaf het 'verlossende antwoord': alles was in orde. Toch brachten deze geruststellende woorden Roos geen volledige opluchting.

Nu - ruim anderhalf jaar later - vormen Roos, Pascal en Syb een hechte drie-eenheid en straalt de liefde en het geluk van het jonge gezin af. 'Dat is wel eens anders geweest hoor', bekent Roos. 'Vanaf de geboorte van Syb kwamen we in een rollercoaster terecht en soms moeten we nog bijkomen van wat er allemaal op ons afkwam. En nog steeds komt. Het is niet normaal hoe snel het leven een andere afslag kan nemen en hoe dat pad ook bijna net zo snel het enige kloppende pad blijkt te zijn.'

Een kuitbotje te weinig

Een uur na de bevalling werd duidelijk dat er iets niet in orde was met Sybs rechtersvoetje en na twaalf uur zaten de kersverse ouders bij de orthopeed. Roos en Pascal zagen de röntgenfoto's en dachten direct 'dus toch één bot in plaats van twee'. Over welke gevolgen dit zou hebben, tastten ze toen nog volledig in het duister en ook of dit alleen Sybs voetje betrof of dat het om een syndroom zou gaan was toen nog niet duidelijk. Pascal: 'Wat de artsen ons gelukkig wel gelijk konden vertellen, was dat Syb zou kunnen lopen, maar daar wel ondersteuning bij nodig zou hebben. Dat was een opluchting in alle onzekerheid.'

Na twee weken en diverse onderzoeken kregen Pascal en Roos de uitslag: fibular hemimelia. Een zeldzame aandoening waarbij het kuitbeen deels of helemaal mist. Hierdoor kan het been niet volgroeien en heeft de voet een afwijkende vorm. Over de oorzaak van deze aandoening is tot op heden nog weinig bekend. Syb had gewoon pech dat hij die ene van de 40.000 was en om te kunnen lopen een voetamputatie moest ondergaan. Voor Roos kwam amputatie als een donderslag bij heldere hemel, voor Pascal - die ondertussen al het nodige vooronderzoek had verricht - was dit direct de beste optie.

Roos: 'Pascal duikt in informatie en ik leef meer op gevoel, zo vullen wij elkaar goed aan. Ik ben dankbaar dat we zo'n ijzersterk team zijn en zo ontzettend goed voorbereid werden door dokter Van Linge en onze gezinspsycholoog Janneke Brok. Dokter Van Linge vertelde ons wat ons allemaal te wachten zou staan. Open, eerlijk en rustig.' En niet veel later maakte het stel bij de eerste voorbereidende afspraak ook kennis met Thomas, orthopedisch adviseur van Livit Ottobock Care. Pascal: 'Hij zou Syb en ons helpen tijdens het prothesetraject. We hadden gelijk alle drie een goede klik met hem.'

Amputatie voor bewegingsvrijheid

Gebruikelijk is dat dergelijke amputaties rond de twaalf maanden of later plaatsvinden, maar omdat Syb na vijf weken al omrolde en met acht maanden aanstalten maakte om te gaan lopen, drongen Pascal en Roos erop aan om de operatie zo snel mogelijk te laten plaatsvinden. Syb werd met negen maanden

prothese

al geopereerd en werd daarmee een dubbele uitzondering met én een zeldzame afwijking én een zeldzaam snelle ontwikkeling. Twee maanden na de amputatie kreeg Syb zijn eerste prothese aangemeten.

Roos: 'Na zijn operatie was Syb al vier keer in het ziekenhuis gegipst. Tijdens onze aanmeetafspraak bij Livit zag ik dan ook gelijk aan hem dat hij zich heel bewust was van wat er ging gebeuren. Thomas legde een zeiltje op mijn schoot om te voorkomen dat ik onder het gips zou komen en Syb barstte in tranen uit. Dat was even een zwaar moment. Ik realiseerde me dat hij echt veel meer van alles meekreeg dan wij tot dat moment dachten.' Gelukkig ging het gipsen in één keer goed en kreeg Syb begin januari 2024 - één dag na zijn eerste verjaardag - zijn eerste prothese. Zo klein, dat niet alleen de koker, maar ook het voetje van schuim met de hand gemaakt moest worden. Ook voor het team van de prothesemakers van Livit een unieke en eervolle klus.

Gelijk heel natuurlijk

Roos: 'We hadden geen idee hoe Syb op zijn prothese zou reageren. Eerst vond hij dat kunstbeentje best raar, maar toen we hem op de grond zetten, ging hij gelijk met twee voetjes op de grond stampen en kreeg hij een enorme glimlach op zijn gezicht. Hij was dolblij. Ook had hij gelijk door dat de prothese bij hem hoorde. Als hij hem onderweg verloor, kroop hij naar de prothese toe, klemde hem vast, kroop naar mij toe en gaf hem aan als teken dat ik de prothese weer aan moest doen.' Het traject van wennen verliep zeer voorspoedig. Na drie dagen stond hij al tien tellen los en vanaf dat moment ging Syb langs de bank lopen. Niet veel later vierden Pascal en Roos Sybs eerste verjaardag en zag de hele familie zijn prothese. Pascal: 'Hij zat als jarige job op een gegeven moment midden in de kamer aan zijn prothesevoetje te sabbelen, zoals elk klein kind aan zijn voetje sabbelt. Dat was zo'n ontwapenende en natuurlijke houding, dat het voor iedereen gelijk heel normaal was dat Syb met een prothese door het leven zou gaan.'

Lastige momenten

Roos: 'Wat we in het begin wel lastig vonden, was de zorg voor Syb en zijn prothese overdragen aan anderen. Bedenk dat de leidsters van de kinderopvang nog veel meer kindjes hebben om voor te zorgen... Syb verloor zijn prothese nog wel eens onderweg waardoor hij gelijk niet meer kon lopen. Ook voor opa's en oma's was het soms best een uitdaging. Een goede handleiding met foto's en het vasttappen van zijn sleeve hielpen daarbij. Maar als Syb nu een nieuwe koker heeft of zijn prothese is net aangepast, dan gaat alles veel beter en is er rust bij iedereen. En als het goed gaat met Syb, gaat het goed met ons.'

'Syb had gelijk door dat de prothese bij hem hoorde'

Een ander lastig moment was afgelopen zomer, vertelt Pascal: 'Zijn handgemaakte prothesevoetje mag niet nat worden, dus zijn prothese gaat in de buurt van water uit. Dat gaf op vakantie best confronterende momenten bij het zwembad en de zee. Zonder prothese was hij niet zo vrij en onbepaald als zijn leeftijdsgenootjes die in en uit het water konden hollen. De beperking werd toen ineens zo zichtbaar, zowel visueel als in zijn gedrag. Daar moesten we aan wennen.'

Bron van inspiratie

'Het is te gek om Syb om je heen te hebben', vertelt Roos stralend. Hij is mega-relaxed, nieuwgierig, blij en ondernemend. Voor ons een bron van inspiratie. Hij verrast en verbaast ons elke dag weer met zijn vrolijkheid en doorzettingsvermogen. En hij heeft ons geleerd te vertrouwen. Op het leven en op onszelf. Dat we de juiste keuzes maken, ook als de situatie pittig is. En als de zorgen ons dreigen over te nemen, dan proberen we te relativieren en te kijken naar wat het beste is voor Syb. Dan is de keus meestal snel gemaakt.'

Wat zouden Roos en Pascal andere ouders adviseren? Pascal: 'Toen we aan het begin van ons traject stonden, konden we ons niet voorstellen hoe het leven met een prothese eruit zou zien voor Syb en voor ons. Nu we ruim anderhalf jaar verder zijn, is ons leven heel 'normaal' geworden en kan Syb gewoon meedoen met al zijn leeftijdsgenootjes. Dat neemt niet weg dat het achter de schermen soms zwaar is. Luister daarom altijd goed naar je gevoel, kijk wat jouw kind nodig heeft en vergeet ook jezelf onderweg niet.'

Bewegingsvisie in heel Nederland

Als het om je gezondheid gaat, wil je verzekerd zijn van de beste zorg. Bij Bewegingsvisie ben je in goede handen. Letterlijk. Onze specialisten zijn niet alleen uitstekend opgeleide vakmensen die het échte ambacht in de vingers hebben. Bevlogen als zij zijn, worden de nieuwste inzichten en innovaties omarmd en geïntegreerd in de zorgoplossingen.

Bewegingsvisie heeft in totaal 743 aanmeetlocaties in Nederland. Kijk welke specialist bij jou in de buurt zit.

bewegingsvisie

info@bewegingsvisie.nl
www.bewegingsvisie.nl

Roessingh
Revalidatie Techniek

“Dankzij RRT kan ik weer overal aan meedoen!”

Sterre
Klant van RRT

Telefoon 088 999 0 777 | info@rrt.nl | www.rrt.nl

Roessingh Revalidatie Techniek is erkend producent en leverancier van orthopedische hulpmiddelen en revalidatie-artikelen.

RRT Hoofdvestiging
Roessinghsbleekweg 167
7522 AH Enschede
Telefoon 088 999 0 777

KORT!

In de rubriek **KORT!** vindt u berichten over onderzoek & wetenschap, nieuwe producten, symposia, lezingen en algemeen nieuws.

Flamingolunch

Daar waren we weer in Leersum, bij de 'Flamingolunch'. Er was daar een mooie mengeling van alle soorten Flamingo's: van nieuw tot ervaren, van jong tot oud, van hoog tot laag en van eenzijdig tot tweezijdig.

Iedereen zocht een plekje en het delen van ervaringen begon meteen. Het is zo bijzonder hoe open iedereen is en hoe de benen en de daarbij komende uitdagingen op tafel komen (niet letterlijk hoor..., nou ja ...). Onderwerpen als fietsen, osseointegratie, instrumentmakers en nog veel meer kwamen voorbij.

Er is herkenning, er wordt onderzocht, gedeeld en er wordt gewoon lekker gekletst. En jazeker, ook lekker gegeten! Over een half jaar is er weer een lunch, we kijken er nu al naar uit. Je kunt je aanmelden via patriciakamminga@gmail.com.

PATRICIA KAMMINGA

Helpen in Kenia

Wij zijn Bert en Kim, instrumentmakers uit Utrecht. In februari gaan we met 'Vrienden van de Port Reitz school' naar Kenia. We gaan eerst in Tanzania de Kilimanjaro beklimmen met mensen met een beperking: de Kilimanjaro Charity Walk. Daarna gaan we naar Mombasa om daar in het revalidatiecentrum te helpen met het overbrengen van kennis en het maken van protheses. In Kenia is het niet zo vanzelfsprekend dat je een prothese krijgt, daarom is het zo belangrijk dat er stichtingen zijn zoals Vrienden van de Port Reitz school.

Om nog een beetje extra te kunnen helpen, willen we geld inzamelen voor het revalidatiecentrum. Dan kunnen we extra materialen aanschaffen. Heb je thuis nog een oude prothese liggen? Die kunnen we ook altijd gebruiken. Doe je daar niks meer mee, lever hem dan vooral in bij De Hoogstraat Orthopedietechniek!

Ook financiële steun is van harte welkom! Doneer via de doneerknop op www.portreitzschool.eu/nl (ANBI-stichting), onder vermelding van Mobility Centre.

KIM MASSEN EN BERT VOSKUIL

RECHTEN!

Karen Koller, Mr. Msc. Mba, jurist gezondheidsrecht, werkzaam als consultant in het veld van medische hulpmiddelen en als ondersteuner van individuele patiënten vanuit haar eigen praktijk KollerVision

Laat je goed voorlichten!

Afgelopen maand kreeg ik een telefoontje van een KMK-lid met een vraag over de keuze van een armprothese, de aanmeting en het advies van de arts. Wat de persoon in kwestie lastig vond, is dat ze in haar keuze werd beperkt en twijfelde over de gekozen route en voorzieningen. Daarom kreeg ik de vraag of er keuzevrijheid was en - belangrijker nog - of er een second opinion kon worden aangevraagd. Dit was ook onderdeel van mijn lezing tijdens de ledendag van KMK in het Spoorwegmuseum.

Gebonden

Het was vreemd dat de arts aangaf dat betrokkene geen second opinion kon aanvragen en dat zij verplicht was bij deze arts te blijven. Zij moest volgens de arts ook naar een vooraf bepaalde instrumentmaker gaan en kon niet uitwijken naar een andere orthopedische instrumentmaker. Dit geeft te denken. Ik haperde dan ook aan de telefoon, want als dat zo zou zijn dan wordt de patiënt in een wurg-greep gehouden. Dan ben je met (prothese)handen en voeten gebonden aan die betreffende arts en instrumentmaker, althans die suggestie wordt gewekt, ongeacht je tevredenheid. Nu is de tendens dat zorgverzekeraars niet met kleine partijen willen werken voor complexe aanmetingen maar ook hier geldt: maak het wel duidelijk!

Voorlichting

Om niet te veel op de lelijke details van dit verhaal in te gaan, wil ik vooral deze boodschap meegeven: laat je goed voorlichten, zowel door de arts als de orthopedisch instrumentmaker. En als je twijfelt: vraag dan een second opinion aan, zodat je zeker weet dat goede (dure) zorg wordt geleverd en je niet onnodig lang blijft klungelen met prothesen die niet goed passen... En vervolgens niet gedragen worden.

Het eind van het jaar komt er weer aan en dat betekent meestal dat er weer allerlei perikelen over het rekken van aanvragen komen. Ik hoop dat bovenstaande casus een incident is!

KAREN KOLLER

INTERVIEW

24

Foto: Wilco van Dijen

Eric Wilms

‘Mezelf opnieuw uitvinden’

Op 38-jarige leeftijd onderging Eric Wilms een levensreddende amputatie van zijn linkerbeen. Daarmee kwam hij van de ene op de andere dag in de wereld van de 'gehandicapten' terecht. Eric en zijn naasten moesten dealen met iets waar ze totaal niet op voorbereid waren. Hij vertelt erover vanuit zijn interesse voor intermenselijke relaties, de rode draad in zijn leven en werk.

Wat was de aanleiding voor de amputatie?

Eric: 'Toen ik last kreeg van mijn linkerdijbeen dacht ik eerst aan een sportblessure - ik sportte veel. Maar later bleek het te gaan om een fibrosaroom (kwaadaardige wekedelentumor). De prognose was slecht en een amputatie (heup-exarticulatie) in combinatie met bestraling was de enige optie. Een enorme schok waar je niet op voorbereid bent. Want je leeft - zeker op die leeftijd - vanuit het idee dat je onkwetsbaar bent.'

Hoe heb je de tijd direct na de amputatie ervaren?

Wat mij het meest verbaasde was de volstrekt andere wereld waar ik van de ene op de andere dag in terecht kwam. Ineens was ik gehandicapt en gingen mensen totaal anders met me om. Ze wilden me bijvoorbeeld steeds helpen en stelden allerlei impertinente vragen. Dat vond ik lastig om mee om te gaan. Een amputatie is natuurlijk heel zichtbaar en mensen vragen ook direct wat je hebt. Ik houd niet van gebabbel en vertelde dus dat ik kanker had. Het viel me op dat daar heel ongemakkelijk op gereageerd werd. Een ongeluk als oorzaak is kennelijk makkelijker om mee te dealen dan een dodelijke ziekte... Ik denk dat ik de ander als het ware confronteerde met zijn eigen angst voor de dood en dat vinden mensen niet prettig.

Hoe pakte je je leven weer op?

Ik vond het vanzelfsprekend dat mijn leven net zo door zou gaan als daarvoor. Ik was er eerst natuurlijk wel narrig over, maar het behouden van mijn autonomie stond wel gelijk voorop. Dat was wel complex, je moet jezelf als het ware opnieuw uitvinden. De eerste vier jaar liep ik met krukken, tot de fysiotherapeut zei: 'Dat kost je je knie en je schouders'. Ik had in het begin een prothese geprobeerd, maar die beperkte me te veel. Toen heb ik de stap naar de rolstoel gezet. Dat was dubbel: aan de ene kant werd ik veel mobieler, maar aan de andere kant voelde het alsof ik me conformeerde aan het beeld dat mensen hebben van 'gehandicapten'. En dat paste niet bij mijn toch wat activistische idee dat ik mij daardoor niet wilde laten belemmeren.

'Het uitwisselen van verhalen is helpend'

26

Paspoort

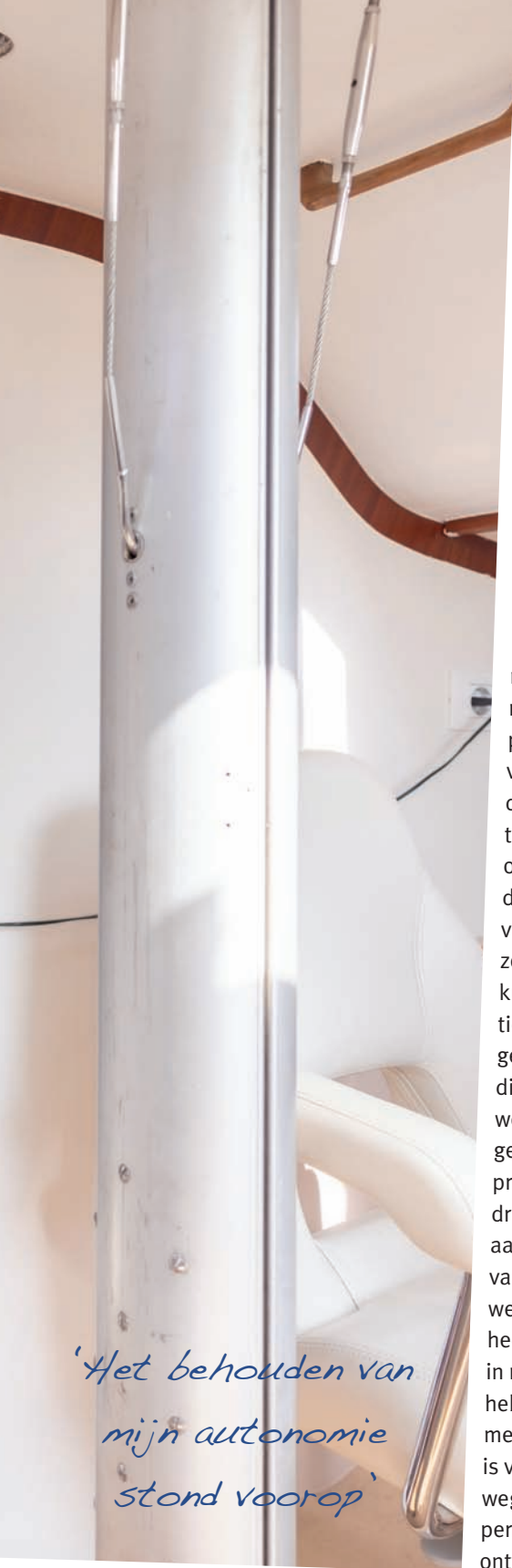
- ▶ Wie: Eric Wilms
- ▶ Leeftijd: 65 jaar
- ▶ Woonplaats: Wieringerwerf
- ▶ Werk: gepensioneerd (leer)supervisor
- ▶ Bijzonder: houdt van handbiken en zeilen

Foto: Wilco van Dijen

Hoe was dit voor je gezin?

Je bent zelf al je houvast kwijt, maar voor je naasten is dat minstens zo moeilijk. Niemand kiest ervoor om zoiets mee te maken en we zijn er als mensen eigenlijk ook niet goed voor toegerust. Zo'n ont-nuchterende levenservaring doet een appèl op je persoonlijkheid en vaardigheden. En dan hoop je dat je ondanks de complexe situatie de dialogo kunt blijven voeren. Dat hebben we jarenlang volgehouden met meer of minder succes, maar zes jaar geleden eindigde mijn relatie helaas alsnog. Ook voor mijn kinderen was het ingewikkeld. Ik wilde

'Het behouden van mijn autonomie stond voorop'

hen laten opgroeien zonder zorgen en ze niet belasten met mijn problemen dus deed alsof ons leven 'normaal' verderging. Achteraf zie ik dat ik hen daarmee tekort gedaan heb. Ik ontnam ze de kans om mij te helpen en te troosten, wat elk kind van nature wil. Gelukkig is onze verstandhouding goed.

Wat betekende dit voor je werk?

Ik kon mijn werk als coördinator van een kliniek voor mensen met verslavingsproblematiek niet meer voortzetten en besloot om de opleiding tot supervisor te gaan doen. Daar leer je om professionals te begeleiden die in opleiding zijn voor mensgerichte beroepen zoals bij huisartsgeneeskunde. Intersamenlijke relaties hebben mij altijd bezig gehouden, dus deze opleiding paste goed bij mij. Je werd opgeleid in het bevragen van mensen over hun professionele en persoonlijke drijfveren. Vragen die je ook aan jezelf stelt, waar ik veel van geleerd heb. Studeren, werken en onderzoek doen heeft voor nieuwe zingeving in mijn leven gezorgd en ik heb het werk tot begin dit jaar met veel plezier gedaan. Het is vervullend om mensen op weg te kunnen helpen bij hun persoonlijke en professionele ontwikkeling.

Eric doet zijn promotieonderzoek 'Wat bezielt ze...? Extreme sport-beoefening met een beperking' bij Prof.dr. J.H.B. Geertzen en prof.dr. P.U. Dijkstra. Lees meer in K&K nr. 35, pag. 35.

En je leven naast je werk?

Ik heb me in mijn leven door weinig laten beperken. Mijn huis verbouwen, sporten, alles deed ik gewoon. Ik vroeg me eerder af: 'Hoe ga ik dat doen?', dan: 'Zou ik dat nog kunnen?'. Ik heb altijd veel gefietst, gehandbiked en gezeild. Ik houd van sporten die iets van je uithoudings- en doorzettingsvermogen vragen. Van jezelf vragen om de grens op te zoeken en dan dóór te gaan... De één geeft op en de ander niet, ook zo'n boeiende vraag, waar dat verschil vandaan komt. Veel hangt denk ik

af van je genen en het nest waar je uit komt. Mij is vroeger thuis voorgeleefd om door te zetten bij tegenslag. Het was niet meer dan logisch dat ik dat nu ook deed.

Je doet onderzoek naar de drijfveren van extreme sporters met een beperking. Hoe kwam je op dat onderwerp?

Ik kwam een groep zeilers met een handicap op het spoor, die deelnamen aan een van de risicovolste zeilraces ter wereld: de Sydney to Hobart Yacht Race in Australië. Ook dat riep weer een vraag bij mij op: hoe kan het dat je je leven zo in de waagschaal stelt terwijl je net zelf iets enorm heftigs overleefd hebt, wat bezielde deze mensen? Ik besloot het te gaan onderzoeken. We zijn inmiddels bezig om het eerste artikel gepubliceerd te krijgen. Het onderzoek is nog niet afgerond, maar ik vermoed dat het antwoord tweeledig is: extreem sporten bevestigt het feit dat je bestaat en je laat ermee zien dat je met een handicap evenwaardig bent.

Hoe gaat het nu met je?

Nu ik met pensioen ben, komt de vraag op hoe ik de laatste periode van mijn leven door wil brengen. Ook nu moet ik mezelf weer opnieuw uitvinden. Ik heb sinds een jaar of vijf veel last van nevenklachten van de bestraling indertijd. Mijn buikorganen functioneren niet goed meer en ik kan daardoor fysiek veel minder aan. Waar wil ik de energie die ik heb voor gebruiken? Of ik mijn onderzoek nog ga afronden is op dit moment bijvoorbeeld nog open. En het heeft ook andere consequenties voor hoe ik mijn leven vormgeef: in plaats van dagenlang 70 km per dag te kunnen fietsen moet ik me nu leren te verzoenen met een leuk rondje van 20 á 30 km en de dag erna rust houden. En dat zonder wrok of boosheid naar mijn beperking... Ik was altijd de man van veel en lang, dus dat vind ik nog erg moeilijk, in mijn hoofd kán dat nog niet leuk zijn. Eigenlijk is ook dit weer een soort grens die ik over moet.

Kun je zeggen wat jou geholpen heeft?

Ik denk het bevechten van mijn autonomie. En daarnaast heb ik veel gehad aan behandelaars die bereid waren de dialoog met mij aan te gaan. Maar wat het meest heeft geholpen is het erkennen dat het een moeizaam proces is, zowel aan mezelf als aan anderen. Inmiddels ben ik wel aardiger en minder activistisch geworden. Ik vind het in het contact vooral belangrijk dat de ander zich op z'n gemak voelt en ook ruimte voelt om zijn of haar eigen verhaal te vertellen. Het uitwisselen van onze persoonlijke verhalen en het opbrengen van begrip voor elkaar is voor iedereen - zeker in deze tijd - enorm helpend.'

ROSANNE FABER

Preventie en innovatie technologie

Het Integraal Zorgakkoord (IZA)¹ benadrukt 'dat zorg toegankelijk en betaalbaar moet blijven', vooral gezien de groeiende vraag naar zorg door vergrijzing en het toenemende aantal mensen met chronische ziekten die langer thuis blijven². Dit heeft geleid tot een verschuiving van intramurale naar extramurale zorg waardoor de extramurale hulpmiddelenmarkt³ onder druk staat.

Preventie, gezondheid en leefstijl

Om prothesezorg toekomstbestendig te maken, is preventie en innovatieve zorgtechnologie essentieel. Het IZA benadrukt het belang van (samen met anderen) sporten en bewegen (zie ook het VN-verdrag handicap⁴) als onderdeel van preventiebeleid, wat kan bijdragen aan een betere beheersbaarheid van chronische ziekten en dus lagere kosten. Prothesezorg vereist een holistische aanpak en zorg op maat, waarbij gezondheidsvaardigheden, zelfzorg en leefstijl als integraal onderdeel van de behandeling worden beschouwd.

Prothesezorg: modern, innovatief, preventief en duurzaam

Door innovatieve zorgtechnologie en preventieve maatregelen kunnen mensen langer thuis wonen en mobiel blijven. Maar ondanks de voordelen worden innovatieve hulpmiddelen en technologie nog niet altijd vergoed vanuit regelgeving en zorgverzekeringen. Het is van belang dat technologische mogelijkheden worden benut om de efficiëntie en kwaliteit van zorg te verbeteren en tegemoet te komen aan individuele behoeften van prothesegebruikers.

Voordelen

Innovatieve prothese-oplossingen kunnen bijdragen aan sociaaleconomische voordelen en verbeterde mobiliteit en kwaliteit van leven voor gebruikers. Het tekort aan geschikte hulpmiddelen kan leiden tot verslechtering van mobiliteit en gezondheid, waardoor deelname aan de maatschappij niet meer vanzelfsprekend is.

Door te investeren in preventie, toegankelijke sportvoorzieningen en innovatieve hulpmiddelen, kan de gezondheidstoestand van prothesegebruikers verbeterd worden en kunnen zorgkosten op termijn verminderd worden. Het is cruciaal om te streven naar duurzame oplossingen en nieuwe vergoedingsstructuren om de toegankelijkheid en duurzaamheid van zorg te waarborgen.

Tot slot

Kortom, de toekomst van prothesezorg ligt in preventie, innovatieve technologie en duurzame oplossingen. Helaas worden deze ontwikkelingen belemmerd door de huidige wet- en regelgeving. Er wordt rigide omgegaan met wettelijke aanspraken en doelmatigheidseisen, waardoor innovatie, meer efficiëntie en betere aansluiting bij de zorgbehoefte van prothesegebruikers worden tegengehouden. Het is daarom nodig om ook deze zorg toegankelijk en duurzaam te houden. Een belangrijke uitdaging hierbij is de integratie van

atieve

innovatieve hulpmiddelen en digitale consulten in het zorgaanbod en de vergoedingen. Dit is een gezamenlijke missie voor de komende jaren.

ESTHER MIK
DIRECTEUR ZORG EN ALLIANTIES, LIVIT OTTOBOCK CARE

- ¹ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2022/09/16/integraal-zorgakkoord-samen-werken-aan-gezonde-zorg>
- ² <https://www.zorginstituutnederland.nl/passende-zorg>
- ³ <https://www.hhm.nl/werk/marktscan-extramurale-hulpmiddelen/>
- ⁴ <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/leven-met-een-beperking/gelijke-rechten-mensen-met-beperking-of-chronische-ziekte>

COLUMN!

Wakeboarden!

Benjamin heeft naast skateboarden inmiddels nog een andere hobby gevonden, namelijk wakeboarden! Met het warme weer was het in het skatepark eigenlijk te warm om te skaten, maar ja, Benjamin zonder board... Dan maar verkoeling zoeken op het water met een board!

De eerste keren was het voor Benjamin ontzettend lastig om zijn balans te vinden. Iedere keer vloog hij na een meter van het board af. Maar hij is een doorzetter en hij heeft het de hele dag geprobeerd, bijna non-stop! In zijn hoofd kon hij het, dus het moest gewoon lukken. Uiteindelijk heeft hij het op zijn knieën geprobeerd en dat lukte al een half rondje.

Ander board

De keer erna (een paar dagen later, want meneer had zoveel manieren in zijn hoofd bedacht dat het wel moest lukken), kreeg hij een ander board, één met vinnetjes aan de onderkant. En daar ging hij, meteen de eerste keer en een heel rondje ook nog! Wat was hij blij en trots dat het hem gelukt was! Met vallen en opstaan ging het steeds wat beter. Inmiddels heeft hij het goed onder de knie en zijn we regelmatig bij het water te vinden. Gelukkig voor ons is er ook een fijn terras, al zijn papa en ook zus Jesslyn inmiddels ook begonnen met wakeboarden. Bij hen gaat het nog iets lastiger, maar dat komt vast ook goed!

Opleiding

Leuk nieuws: zus Jesslyn is dit jaar gestart met een opleiding voor orthopedisch technicus in Utrecht! Benjamin heeft haar geïnspireerd om deze opleiding te gaan doen. Ze is erg gemotiveerd en heeft er zin in!

VERONIQUE GORTER

Veronique Gorter is moeder van Jesslyn (16), Christina (14) en Benjamin (8) en partner van Bas. Benjamin is geboren met fibula aplasie. In deze column vertelt Veronique over haar belevenissen met Benjamin.

Het was weer een fantastisch zeilkamp!

Vrijdag 31 augustus was het weer zo ver: het zeilkampweekend begon! 's Avonds zijn we met een groepje van vijftien kinderen aan de kade opgestapt en vertrokken naar het Robinson Crusoe-eiland op de Loosdrechtse plassen. Het is echt een prachtige locatie met geweldig uitzicht over het water. De eerste avond kregen we meteen de kans om te varen. Daar zeg je natuurlijk geen nee tegen. Ik vind varen als het donker is echt een mooie ervaring. In de verte kun je alle lampjes van de huizen zien branden, die langzaam dichterbij lijken te komen. Boven je is een hemel aan sterren en naast je hoor je het water langs de boot bewegen.

Leren zeilen

Overdag is ook heel leuk! Dan krijg je echt de kans om te leren zeilen. Ik heb ontzettend veel geleerd van de vrijwilligers. Van zelf varen tot de voorrangsregels, die weer goed van pas kwamen toen ik zelf het water op ging in een klein zeilbootje. Zelfstandig zeilen is heel leerzaam en stiekem nog best een uitdaging. Zeker wanneer het hard waait en je het water aan je voet(en) de boot binnen voelt stromen...

Suppen

Zaterdagmiddag zijn we met z'n allen naar een ander eiland gevaren, waar we een ijsje hebben gegeten en we de kans

kregen om te suppen op rustig water. Op de terugweg konden we eventueel wisselen van boot, zodat we nog meer zeilboten konden uitproberen. Die dag hebben we ook nog gekanoed en 'weerwolven van Wakkerdam' gespeeld bij het kampvuur. Er zaten een paar fanatiekelingen tussen die het spel heel interessant maakten.

Waterskiën

De volgende dag wisten we dat het tijd was voor het spannendste gedeelte van het kamp: waterskiën op de plank. Sommige kinderen vonden het toch wel een beetje eng, omdat je best hard gaat en je je balans kunt verliezen, waardoor je in het water valt. Maar ik vind het dat echt waard, die vijf minuten spanning, want het is echt een ervaring die je niet snel vergeet. Gelukkig was er voor de deelnemers die niet op de plank wilden zitten ook nog de optie om mee te gaan op de speedboot, wat ook heel gaaf is!

De laatste tocht in de boot ging zoals altijd terug naar de kade, waar de ouders alweer stonden te wachten om hun kinderen te ontvangen na een avontuurlijk, maar ook vooral gezellig weekend, waarbij lotgenoten weer de kans kregen elkaar te ontmoeten en vriendschappen op te bouwen.

BuitenMaatjesDag bij Wilgje Buitensport

Hallo allemaal, ik ben Quincy Verweij, ik ben tien jaar oud en woon in Dreumel. Ik ben geboren met een afwijking aan mijn rechterarm. Zaterdag 5 oktober ben ik met mijn zusjes naar de BuitenMaatjesDag bij Het Wilgje in Buren geweest. Bij aankomst wist ik niet zo goed wat ik moest verwachten, het was namelijk voor mij de eerste keer dat ik erbij was. Wel hoorde ik dat er al enkele jaren hier iets leuks werd georganiseerd. En dat het leuk was, daar ben ik het zeker mee eens!

Survivalbaan

Bij aankomst was er in de kantine om te beginnen wat lekkers te drinken en voor degenen die trek hadden stond er taart klaar. Langzaam kwamen er steeds meer kinderen binnen die net als ik iets man-

keren. Dit gaf mij een prettig gevoel. Ik zag dat we allemaal wel iets hebben en voelde me geen buitenbeentje. De groep was compleet en werd opgesplitst tussen de grotere 18-plussers en de jongere kinderen. De 18-plussers gingen klimmen op hoogte. Ik heb wel even naar hen gekeken maar helaas mochten wij niet meedoen. Achteraf gezien geeft dat ook niks, want we hebben met de jongere kinderen een hele leuke survivalbaan gedaan.

Over het water

De opwarmronde was een balspel met een katapult. Iedereen deed vrolijk en lachend mee, ook de papa's en mama's. We deden het spel in twee teams en ondanks dat het team waar ik in zat niet heeft gewonnen, was het

toch heel erg leuk. Nadat iedereen goed was opgewarmd begonnen we aan het echte werk. Van een hindernisbaan tot het bouwen van een eigen catamaran, alles zat erin. En ja, er was ons gezegd schone kleren mee te nemen... en die hadden we ook zeker nodig. Het leukste gedeelte vond ik wel met een

Dit zijn wat ervaringen van andere deelnemers:

- ▶ Li Qing: 'Ik vond het heel erg leerzaam en gezellig. Je ziet weer iedereen na een lange tijd en het was echt heel erg mooi weer. We hebben geluk gehad. En het zeilen was natuurlijk ook erg leuk.'
- ▶ Jiske: 'Het leukste vond ik in de kleine bootjes varen (de Access Dinghy). De wind was ook heel erg fijn en volgend jaar ben ik er ook weer!'
- ▶ Bilal: 'Ik vond het leuk om te varen in de Catamaran en achter de speedboot.'
- ▶ Moerat: 'Ik vond alles wel leuk, het kanoën was wel het leukst. En ik denk dat ik volgend jaar wel weer kom.'
- ▶ David: 'Het leukste is alle vrijheid die je hebt en dat je zelf kunt bepalen waar je in wilt varen, dus eigenlijk bepaal je je eigen vakantie.'

KIM VAN TILBORG

31

touw over het water gaan. En aangezien ik wist dat we schone kleren hadden en de dag ons ook de zon had gegeven, kon ik het niet laten om in het midden het touw gewoon los te laten. Met een dikke plons en veel gelach van iedereen tot gevolg.

Napraten

Na al deze leuke activiteiten stond er ook nog een lunch voor ons klaar. Gezellig napraten en nog wat spelen op het terrein. Voor mij was dit een dag met onbekenden alsof ik met vrienden aan het buitenspelen was. Een dag die niet vergeten wordt en hopelijk snel weer wordt herhaald.

Wil je er volgend jaar ook bij zijn? Als je ouders lid worden van LedeMaatjes krijg je vanzelf een uitnodiging! Aanmelden kan via de website www.kortermarkrachtig.com.

QUINCY VERWEIJ

BuitenMatenDag

In oktober vond de eerste editie van de BuitenMatenDag plaats! Voor het eerst was er naast het programma voor de gezinnen ook een apart programma voor de jongeren van LedeMaten. We waren bij Wilgje Buitsport en zijn de uitdaging aangegaan op het hoogterparcours; een klimparcours op vijf meter hoogte dat bestaat uit diverse touwbanen met ieder een eigen moeilijkheidsgraad en benodigde tactiek en aan het eind een tokkelbaan.

Tokkelbaan

De opkomst was groot en iedereen was enthousiast om elkaar te zien en samen het parcours te proberen. Aan het begin was het best spannend, we moesten op zoek naar de balans en grip. We werden steeds zelfverzekerder en durfden steeds meer en sneller. De tokkelbaan was ook nog een uitdaging:

je moest zelf goed afremmen, anders hapte je zand (wat meerdere keren gebeurde...). Na afloop hebben we lekker buiten geluncht in de nazomerzon en werden er al plannen gesmeed om elkaar snel weer te zien!

Ben jij een jongere of jongvolwassene en wil je ook een keer mee naar de BuitenMatenDag of een andere activiteit? Word ook lid van LedeMaten! (Mail naar ledematen@kortermaarkrchtig.com).

NOOR VAN LINGEN

KMK, LedeMaatjes en LedeMaten online en op sociale media

Websites

www.kortermaarkrchtig.com

De 'officiële' website van de vereniging met nieuws, informatie, digitale brochures en ervaringsverhalen.

www.nadeamputatie.nl

Website boordevol praktische informatie over de periode na een amputatie, met onderwerpen als persoonlijke verzorging, bewegen, wonen, emoties, opleiding en werk.

www.netalsjij.nl

Website voor en door jongeren met een beenamputatie over de overstap van kind naar volwassene.

www.nikstekort.nl

Website voor en door jongeren met een korte arm of een armamputatie over opleiding, werk en rijbewijs.

Sociale media Facebook

- ▶ KorterMaarKrchtig: <https://www.facebook.com/p/Korter-Maar-Krchtig-100057684608512>
- ▶ LedeMaatjes (de werkgroep van KMK voor ouders van kinderen tot 18 jaar): <https://www.facebook.com/groups/opeenanderbeen/>
- ▶ Arm en Been Amputaties Benelux (besloten lotgenotengroep waar ook veel leden van KMK te vinden zijn): <https://www.facebook.com/groups/2182866398681122>

Instagram: @ledemaatjes

LinkedIn: <https://www.linkedin.com/in/vereniging-kortermaarkrchtig-2651a2204/>

X (Twitter): Kortermarkt

Movao: een wereldwijde community

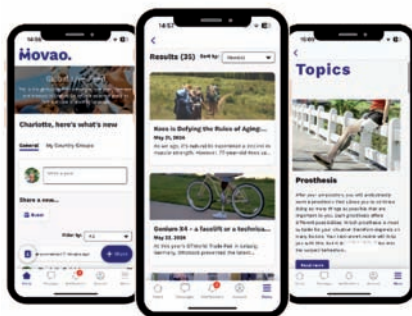
Movao - Move as One - is een wereldwijd platform voor mensen die een amputatie hebben ondergaan en hun naasten. Het begon in 2018 als de Facebookgroep 'levenmeteenamputatie.nl', maar door het succes werd het platform uitgebreid naar een internationale community. Movao wordt beheerd door Ottobock en biedt een veilige plek waar mensen ervaringen kunnen delen en waardevolle informatie kunnen vinden. Met dit platform willen we mensen met elkaar verbinden, zodat ze elkaar kunnen informeren en ondersteunen.

Op Movao vind je persoonlijke verhalen, tips en toegang tot online webinars en evenementen. Daarnaast is er de Movao Fitness App voor mensen die een amputatie hebben ondergaan en een kalender met activiteiten speciaal gericht op deze groep. Elk land heeft een eigen pagina, zodat mensen ook lokaal met elkaar in contact kunnen komen. Hieronder staan enkele voorbeelden van inspirerende verhalen die op Movao zijn verschenen.

Sporten ontdekken en sportprothesen testen

Karim en Mariëlle vonden hun sportieve levensstijl terug met behulp van sportprothesen. Karim testte tijdens een driedaagse sportclinic een sportprothese en hervond zijn passie voor sport. Mariëlle ervoer tijdens een running clinic de vrijheid om weer te rennen op een blade na haar knie-exarticulatie. Er zijn verschillende programma's en organisaties, zoals

movao.
by ottobock.

Uniek Sporten en KorterMaarKrachtig, die mensen met een beperking ondersteunen om sporten uit te proberen. Zij bieden toegang tot sporthulpmiddelen, clinics en begeleiding, zodat iedereen de kans krijgt om actief te blijven.

Genium X4: Innovatie voor active amputees

Op de OTWorld-beurs in Leipzig presenteerde Ottobock de nieuwe Genium X4, een verbeterde microprocessorknie. Laura vertelt hoe deze prothese haar beweging soepeler en intuïtiever maakt, zonder dat ze steeds na hoeft te denken over elke stap. Innovaties, zoals de start-to-walk-functie en verbeterde ondersteuning, maken het verschil in haar dagelijks leven.

De reis na Jans amputatie

Jan en Jettie delen hoe ze samen omgingen met Jans amputatie na een ernstig ongeluk. Ondanks het verlies van zijn been vonden ze een manier om hun leven weer op te pakken. Dankzij Jetties steun hervond Jan zijn onafhankelijkheid en kon hij weer fietsen en skiën. Hun verhaal laat zien hoe belangrijk steun en doorzettingsvermogen zijn bij het herstel.

Wil je meer van deze verhalen lezen of zelf een verhaal delen? Bezoek Movao en word lid van deze wereldwijde community! Kijk op <https://movao.community/>

EVI VAN DEN PLAS, MODERATOR VAN MOVAO

Prothesiologie in de op naar de bionische

‘Een persoon kan nooit gebroken zijn. Onze gebouwde omgeving, onze technologie zijn gebroken en kapot. Wij als mensen moeten onze beperkingen niet accepteren, maar kunnen beperkingen overwinnen door technologische innovatie.’

Bovengenoemde quote komt uit een TED Talk van Hugh Herr uit 2014.¹ Hugh Herr werkt als professor bij het Massachusetts Institute of Technology (MIT) waar hij ook directeur is van de biomechanica-groep. Hugh Herr heeft zelf een dubbelzijdige amputatie en werd geconfronteerd met de ‘ontoe-reikendheid van de beschikbare technologie’.¹ Dit was voor hem een oproep om de beschikbare technologie te verbeteren om zijn eigen beperking te elimineren en, uiteindelijk, ook de beperkingen van anderen. Dat dit geen loze woorden zijn, blijkt wel uit het feit dat zijn onderzoeksgroep gewerkt heeft aan de technologie die uiteindelijk geleid heeft tot de Rheo Knee en de Empower-voet. Sinds deze TED Talk zijn we inmiddels tien jaar verder en kunnen we ons afvragen: hebben we grote stappen gemaakt als we kijken naar prothesiologie voor de onderste extremiteit?

Wat is de meerwaarde van de huidige technologie?

Er is de afgelopen decennia veel onderzoek gedaan naar de meerwaarde van intelligente, of auto-adaptieve, prothese-onderdelen voor mensen met een amputatie aan de onderste extremiteit. De vraag wat de meerwaarde is van deze technologie is dan ook als één van de uitgangsvragen opgenomen in de multidisciplinaire richtlijn ‘Amputatie en prothesiologie onderste extremiteit’ van de Federatie Medisch Specialisten.² Op basis van een systematische literatuurstudie zijn de aanbevelingen van deze richtlijn als volgt: Overweeg het gebruik van een auto-adaptieve knieprothese bij:

- ▶ patiënten met een matig loopvaardigheidsniveau en verhoogd valrisico;
- ▶ patiënten die de prothese intensief gebruiken voor lopen en daaraan gerelateerde activiteiten, en waarbij verbetering in het functioneren en/of op het gebied van energieverbruik wordt verwacht.

De bewijskracht van de literatuur voor deze aanbevelingen varieert van laag tot zeer laag. Redenen hiervoor zijn de kleine groepen deelnemers en het feit dat veel verschillende uitkomstmaten worden gebruikt. De richtlijn stelt dan ook dat de keuze voor een auto-adaptieve component afhangt van de mogelijkheden van de gebruiker en van de technologie en dat er geen *one size fits all*-concept bestaat.

Waar wordt aan gewerkt?

Om de mogelijkheden van prothesetechnologie uit te breiden wordt er in de wetenschap vooral gewerkt aan het slimmer maken van prothese-onderdelen door het toevoegen van sensoren en complexe algoritmen. Op basis van deze sensoren kan het algoritme de activiteiten die een persoon uitvoert detecterend en/of voorspellen. Waar dit voor de armen onderdeel is geworden van de reguliere praktijk in de vorm

toekomst: mens?

van de myo-elektrische prothese, zit deze technologie voor de benen nog in de onderzoeksfase. Een reden waarom deze technologie nog in de onderzoeksfase zit is de betrouwbaarheid. Een recent uitgevoerde literatuurstudie liet zien dat spiersignalen, plaats van de elektroden, de prothese-hardware en de algoritmen nog niet robuust genoeg zijn voor de dagelijkse praktijk.³ Er lijkt dus nog veel werk nodig te zijn voordat we dergelijke prothesen op de markt kunnen verwach-

ten. Naast de technologische uitdagingen speelt hier het vergoedingsvraagstuk natuurlijk ook een grote rol.

Digital twin

Een andere ontwikkeling die in de wetenschap gezien wordt, is het ontwikkelen van een digitale kopie (in het Engels: *digital twin*) van de prothesegebruiker. Door middel van lichamelijk onderzoek en vooral beeldvormende technieken worden botten, spieren, pezen, onderhuids bindweefsel en de huid zelf in kaart gebracht. Deze digitale kopie kan vervolgens gebruikt worden om verschillende situaties na te bootsen om zo in detail de interactie tussen gebruiker en prothese te kunnen onderzoeken. Deze aanpak staat of valt met hoe goed men in staat is om een natuurgetrouwe digitale kopie van de mens te maken. Deze aanpak staat nog in de kinderschoenen waardoor het lastig is om aan te geven wat de impact ervan zal zijn op de prothesevoorziening. Wat wel duidelijk is, is dat de interactie tussen gebruiker en prothese sterk individueel is en niet altijd goed te voorspellen is.

Intelligentie en/of autonomie?

Met het slimmer maken van de technologie komt ook een vraag naar boven die wellicht filosofisch van aard lijkt, maar wel fundamenteel is: wie heeft de controle, de gebruiker of de prothese? Binnen de wetenschap wordt op dit moment veel discussie gevoerd over intelligentie versus autonomie. Autonomie is namelijk een essentieel onderdeel van de intrinsieke waardigheid van een persoon.⁴ Op dit moment ontbreken richtlijnen hoe het toevoegen van intelligentie aan protheseonderdelen de autonomie, en daarmee de intrinsieke waardigheid, van gebruikers kan beïnvloeden. Dit thema zal de komende jaren, samen met eindgebruikers, opgepakt moeten worden om geen negatieve impact te hebben op de prothesevoorziening.

Op naar de bionische mens?

Zijn we met de technologische ontwikkelingen die hierboven staan beschreven op weg naar de bionische mens? In mijn ogen valt dat nog te bezien. Zowel op socio-economisch, technologisch als ethisch vlak liggen er grote openstaande vraagstukken die het introduceren van deze complexe technologie op dit moment nog tegenhouden. Daar waar veel van het onderzoek zich op dit moment richt op de technologische mogelijkheden, zijn activiteiten op de andere gebieden minstens net zo belangrijk. Voor nu is het vooral ook van belang dat de technologie die er nu is bij de juiste persoon op het juiste moment wordt ingezet.

DR. ERIK PRINSEN

HOOFD ONDERZOEK ROESSINGH RESEARCH AND DEVELOPMENT
ASSOCIATE PROFESSOR UNIVERSITEIT TWENTE

¹ Herr H. The new bionics that let us run, climb and dance.

https://www.ted.com/talks/hugh_herr_how_we_ll_become_cyborgs_and_extend_human_potential?subtitle=en

² Federatie Medisch Specialisten. Amputatie en prothesiologie onderste extremiteit. 2020.

³ Ahkami B, Ahmed K, Thesleff A, Hargrove L, Ortiz-Catalan M. Electromyography-based control of lower limb prostheses: a systematic review. *IEEE Trans Med Robot Bionics* 2023;5:547-62.

⁴ United Nations. United Nations Convention on the Rights of Persons With Disabilities (2006).

Available at: https://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf (bezocht 30 september, 2024).

Nationale Paraklimdag groot succes 'De hal stond hel

Of je nu je been of arm mist, blind bent of een spierziekte hebt: klimmen blijft altijd mogelijk. Op zondag 13 oktober organiseerde Stichting Paraklimmen Nederland een Nationale Paraklimdag bij Klimmuur Utrecht. Er kwamen zo'n veertig paraklimmers op af, nieuw en gevorderd.

In de ochtend was er ruimte om kennis te maken met de klimsport. Daar kwamen de meeste mensen op af, waaronder veel kinderen. Jeanne Demage, penningmeester van de stichting: 'Er waren vooraf al meer dan dertig aanmeldingen en er kwamen ook nog mensen spontaan. De klimhal stond helemaal vol!' In de middag was er ruimte voor de meer ervaren klimmers. Er werden speciaal voor hen drie workshops gegeven: wedstrijdssimulatie, videofeedback en blessurepreventie. Tijdens de wedstrijd-

simulatie leerden de klimmers de officiële regels en hoe ze met onverwachte situaties kunnen omgaan. Videofeedback gaf de deelnemers de kans om hun techniek te verfijnen, doordat er een video van hen werd gemaakt die daarna werd geanalyseerd. De dag werd afgesloten met pizza en films over professionele paraklimmers van over de hele wereld.

Vrijwilliger

'Toen afgelopen jaar mijn been geamputeerd werd, wist ik meteen al dat ik niet wilde stoppen met klimmen.' Remco (28 jaar), vrijwilliger tijdens de Nationale Paraklimdag, klom al dertien jaar voordat hij een amputatie moest ondergaan. 'De eerste keer dat ik klom was op een kinderfeestje. Later ging ik bij een vereniging, en van daaruit werd ik assistent, instructeur en opleider. Ik had er zoveel lol in, dat stopte niet na mijn amputatie.' Ook tijdens de Nationale Paraklimdag hielp hij mensen te zekeren en begeleiden. Het was even zoeken na zijn amputatie, maar al snel ontdekte Remco het klimvoetje van klimmerk Evolv. Een handig hulpmiddel om mee te klimmen, ontwikkeld in samenwerking met paraklimmers uit Amerika. 'Een gewone prothesevoet heeft te veel speling, dat gaat alle kanten op. Het klimvoetje is eigenlijk gewoon een hard blokje, zonder vering. Niet fijn om gewoon mee te lopen, dat vindt mijn stomp niet leuk, haha. Maar voor klimmen is het ideaal, omdat je er goed kracht mee kunt

36

PRODUCENTEN !

LOTH/Fabenim

Innovating Mobility, Transforming Lives

LOTH/Fabenim is een orthopedische groothandel, die onderdelen voor prothesen en orthesen importeert uit het buitenland en distribueert in de Benelux. Sinds de oprichting in 1901 door Martin Loth is de missie van het bedrijf om te zoeken naar innovaties om mensen te helpen met hun mobiliteit. De eerste locatie was in Utrecht en het bedrijf verhuisde later naar Nieuwegein. LOTH/Fabenim heeft twee directeuren, Antonio Chan en Ray Boegborn. Dymphi, met 22 jaar ervaring bij het bedrijf, leidt de boekhouding. Priscilla werkt er al vijftien jaar en heeft de leiding over de verkoop en marketing. Rob is ruim

vijf jaar het technisch geweten en helpt bij technische vraagstukken. Wat hen samenbrengt is hun toewijding aan het vormgeven van de toekomst van prothesen en orthesen.

Doelstelling

Onze missie is om patiënten te empoweren om volwaardig deel te nemen aan de maatschappij door de nieuwste technologieën in de Benelux beschikbaar te maken. Daarin zijn we een pionier: LOTH/Fabenim is vaak de eerste die een innovatief product opmerkt. Algemeen directeur Antonio is trots op de servicegerichte werkwijze. Hij geeft aan dat LOTH/Fabenim zich onderscheidt door de patiënt voorop te stellen, door betere producten, meer kennis en kwaliteit te leveren. Antonio: 'Wij vervullen ook een educatieve rol: artsen en instrumentmakers worden door middel van workshops, seminars en symposia op de hoogte gehouden van de nieuwste producten en technieken. We zetten met trots voort wat Martin Loth ooit heeft opgezet. Wij bieden kleine bedrijven de kans om hun producten te introduceren op de markt. BionIT is hier

emaal vol!’

zetten.’ Het voetje is uitgerust met een klein schoentje. Klammers die een hand of arm missen, maken meestal geen gebruik van een prothese. Zij kunnen voldoende kracht uit hun benen halen. Daarnaast is gebruik van een armprothese niet toegestaan bij internationale wedstrijden.

Zaterdagavonden

Stichting Paraklimmen Nederland werd vorig jaar november opgericht en is daarmee net een jaar oud. Naast de maandelijkse paraklimavonden op de eerste zaterdag van de maand was deze bijeenkomst hun eerste grote evenement. Jeanne: ‘We waren er een halfjaar mee bezig, er komt altijd meer bij kijken dan je denkt. Maar als je dan de lachende gezichten ziet en de vraag krijgt waar en per wanneer ze training kunnen krijgen in een hal in de buurt, dan was het het allemaal waard,’ zegt ze blij.

De klimbijeenkomsten op de zaterdagavonden zijn volgens Remco fijne momenten. ‘Als ik met andere mensen met een beperking klim, kijkt niemand me aan. Dat gebeurt wel als ik op gewone momenten klim. Pas geleden was er een kinderfeestje en al die kinderen staarden me aan. Toen ik een gemakkelijke route geklommen had om op te warmen en weer op de grond stapte, applaudisseerden ze. En ik dacht: dit was alleen maar om op te warmen.’ De stichting wil deze jaarlijkse Nationale Paraklimdag

dan ook blijven organiseren om steeds meer mensen kennis te laten maken met deze sport en de Nederlandse klimgemeenschap te versterken.

Benieuwd naar de maandelijkse klimbijeenkomsten van Stichting Paraklimmen Nederland? Kijk voor meer informatie en aanmelding op www.paraklimmen.nl of op Instagram bij @StichtingParaklimmenNederland.

HANNAH JIMMINK

37

een goed voorbeeld van, door LOTH/Fabenim geïntroduceerd met de Adam's hand. Onderscheidend door een baanbrekende technologie die ervoor zorgt dat de vingers zich automatisch aanpassen aan de vorm en grootte van vastgepakte objecten.'

Persoonlijke touch

De toekomstvisie van LOTH/Fabenim is om te blijven innoveren. Commercieel directeur Ray versterkt de banden met de orthopedische werkplaatsen en gaat persoonlijk langs om te laten zien welke innovaties LOTH/Fabenim te bieden heeft en hoe zij kunnen helpen bij eigen innovaties van producten en diensten van de werkplaatsen.

Ray: ‘We denken met onze partners mee om samen verder te komen. We leggen de nadruk op het leveren van goede service en het helpen van meer patiënten. Zelf repareren en het trainen en ondersteunen hierin van instrumentmakers is iets waar we tegenwoordig meer mee bezig zijn, waardoor de patiënt minder lang hoeft te wachten op reparaties. Deze werkwijze kent alleen winnaars. LOTH/Fabenim profileert zich als innovatief, servicegericht en ondernemend.’

Ons motto? ‘*Innovating Mobility, Transforming Lives*’.

NOAH CHAN, REDACTEUR LOTH/FABENIM

LOTH/Fabenim, De Liesbosch 14-B, 3439 LC Nieuwegein
030 273 2506, priscilla@lothfabenim.nl, www.lothfabenim.nl

Prothesen in Sierra

De behoefte aan prothesen in lage- en middeninkomenlanden

Door diabetes, oorlogen en vergrijzing stijgt wereldwijd het aantal mensen dat een amputatie moet ondergaan. De World Health Organization schat dat 0,5% van de wereldbevolking (dat zijn 35 tot 40 miljoen mensen!) prothesen of orthesen nodig heeft.

Slechts 5 tot 15% van de mensen in lage- en middeninkomenlanden heeft hier toegang toe. Dit komt door een tekort aan geschoolde instrumentmakers, een gebrek aan prothesewerkplaatsen, de hoge kosten die gepaard gaan met de aanschaf van prothese-onderdelen en de lange afstanden die patiënten moeten afleggen naar een prothesewerkplaats.

Missie

Vanuit het 3D-lab en de afdeling revalidatie van het Radboudumc in Nijmegen werd in 2019 een project

gestart om de toegang tot prothesen in deze landen te verbeteren en de lokale bevolking op te leiden in gebieden met de grootste behoefte. Door gebruik te maken van zelfontwikkelde en gebruikersvriendelijke software met geïntegreerde kunstmatige intelligentie (AI) kunnen prothesen lokaal worden geproduceerd op basis van Nederlandse expertise. Het AI-algoritme is namelijk ontwikkeld met behulp van een dataset die bestaat uit ontwerpen van prothesekokers van Nederlandse instrumentmakers van de firma OIM Orthopedie. Hierdoor is het mogelijk dat mensen met minder kennis van prothesiologie en zonder volwaardige prothesewerkplaats toch zelfstandig kwalitatief hoogstaande prothesen kunnen maken.

Masanga Ziekenhuis Sierra Leone

In 2020 is er een 3D-lab opgericht in het Masanga Ziekenhuis in Sierra Leone, waar prothesen worden vervaardigd en onderzoek wordt gedaan naar de prestaties van deze prothesen. In 2022 zijn lokale

Leone

39

zelfstandig te lopen en om te gaan met de nieuwe prothese.

Langetermijnvisie

Het Radboudumc en de stichting 3D Printing in Developing Countries hebben de visie om wereldwijd impact te maken. Na de succesvolle implementatie in Sierra Leone bereiden we ons voor op de verrijking van de software met meerdere typen prothesekokers en de uitbreiding naar meerdere landen waar de vraag hoog is en de middelen beperkt zijn.

Dit initiatief steunen?

Vanuit de stichting dekken wij de personeelskosten en de kosten voor prothese-onderdelen in de werkplaats in Sierra Leone. Een onderbeenprothese kost ongeveer 100 euro aan materiaal. Omdat veel mensen deze kosten niet kunnen dragen, betalen de patiënten zelf een symbolisch bedrag van 15 euro, terwijl de stichting de resterende kosten bijlegt.

collega's geschoold door ervaren professionals van het Radboudumc en Papenburg Orthopedie. Sinds begin 2023 zijn onze lokale collega's in staat om zelfstandig prothesen te maken en prothesegebruikers te instrueren. Eerst wordt er een 3D-scan gemaakt van de stomp, waarna de prothesekoker wordt ontworpen in de gebruiksvriendelijke ontwerpsoftware met geïntegreerde AI-module. Vervolgens wordt de koker ter plekke 3D-geprint en verstevigd met lamineerhars, zodat de prothesekoker meerdere jaren mee kan gaan. Na het productieproces van de prothesekoker wordt de prothese geassembleerd en wordt een revalidatieprogramma gestart. Tijdens de revalidatie leren patiënten

Meer weten?

- Website: www.3dsierraleone.com
- E-mail: Merel.vanderStelt@radboudumc.nl
- YouTube: <https://www.youtube.com/@3dsierraleone449>

MEREL VAN DER STELT, PHD 3D PROSTHETICS
RADBODUMC

Zilan

op weg naar Milaan 2026

Leuk nieuws! Ik begon dit seizoen in een land waarvan je niet zo snel zou zeggen: 'Oh, kun je daar snowboarden?'. Het land is de Verenigde Arabische Emiraten. Mijn coach, Britt van Ganswinkel, en ik waren uitgenodigd om naar Ski Dubai te komen voor een talententraining.

We zijn daarna ook nog vijf dagen in Manchester geweest, ook voor een training van talenten.

Spierpijn

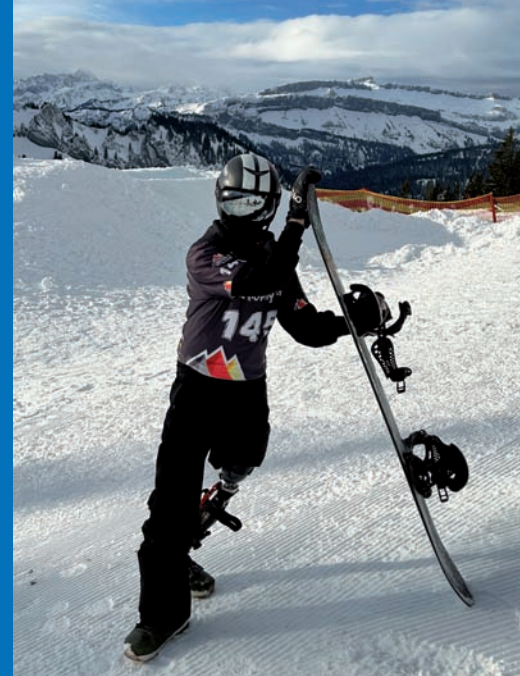
Verder heb ik mijn eerste sneeuwtraining gehad in Snowworld in Landgraaf. Het was weer wennen om zo lang op mijn snowboard te staan. Dan merk je wel dat je een hele zomerperiode te weinig gedaan hebt. Ach ja, spierpijn hoort er ook bij.

Na de zomervakantie ben ik ook weer begonnen met school. Mijn tweede jaar

van de mbo-2 opleiding Curio sport en recreatie. Het is een fijne en flexibele opleiding. Ze houden erg rekening met alle reizen die ik moet maken voor het para-snowboarden.

Sponsoring

Naast school moet ik ook werken om geld bij elkaar te krijgen voor alle geplande wedstrijden en trainingen in de sneeuw. Gelukkig heeft de NSKiV dit jaar weer geld gevonden om ons team te ondersteunen. Hierdoor is mijn eigen bijdrage misschien nog haalbaar wan-

neer ik veel spaar, de crowdfunding goed loopt (<https://gofund.me/1944e743>) en ik de sponsoring voor elkaar krijg. In de tussentijd ga ik kijken of ik mezelf voldoende kan motiveren om te trainen in de sportschool. Want ja, dat moet ook gebeuren...

ZILAN GIJSEN

AOFÉ

CLINICS

AOFÉ Clinics is gespecialiseerd in amputatiegeneeskunde met als doel iedereen in beweging te houden!

'Mijn motto? Hou je doel voor ogen.'

Mijn doel was om pijnvrij en zonder beperkingen te kunnen lopen.

Daarom nam ik het besluit mijn onderbeen te laten amputeren.

Nu kijk ik vooruit, ben ik gemotiveerd om met een prothese stappen te kunnen zetten.'

Christiaan Kruize

+31 (0)26 20 24 041 | mail@aofeclinics.nl | www.aofeclinics.nl

ERVARINGEN !

‘De Tomcat Trike veranderde mijn leven’

Bonjour! Mijn naam is Marie Hocquet. Ik ben Française en woon in Noord-Frankrijk. Graag wil ik u mijn verhaal vertellen over een belangrijke verandering in mijn leven.

Hodgkin

Op mijn twintigste gooide de ziekte van Hodgkin mijn plannen om kleuterjuf te worden overhoop. De bijwerkingen van de behandelingen die ik kreeg dwongen mij om alles waar ik aan begonnen was op te geven. Gelukkig kon ik wel volop genieten van mijn moederschap. Na een jaar van intensieve en agressieve behandelingen probeerde ik mijn leven weer op te pakken. Maar door de bestraling waren de zenuwschedes in mijn benen beschadigd. Langere afstanden lopen werd onmogelijk en lopen werd steeds moeilijker.

Driewiel fiets

Via een Nederlandse kennis, die ook een beperking heeft, werd ik geïnteresseerd op een artikel in het magazine ‘Kort&Krachtig!’, waarin de firma Winon een demontabele elektrische driewiel-fiets presenteerde: de Tomcat Trike. Inmiddels bezit ik deze driewieler al twee jaar en hij heeft mijn leven aanzienlijk verbeterd. Dankzij deze fiets kan ik gemakkelijk naar buiten, mezelf verplaatsen, mooie plekken bezoeken en

meer bewegen. Het is vooral ook fantastisch dat ik er weer samen op uit kan gaan met mijn partner. We hebben dat jaren moeten missen. Ik neem mijn driewieler zelfs mee op vakantie; hij is eenvoudig en snel uit elkaar te halen en past in de kofferbak van mijn auto.

Genieten

We hebben al vele prachtige plekken bezocht, zoals de Périgord, Champagne, het eiland Île de Ré, Les Landes en we genieten natuurlijk regelmatig van de

uitstapjes in onze eigen heuvelachtige regio. Steile hellingen schrikken me niet meer af dankzij de geweldige ondersteuning, waardoor ik moeiteloos hoogteverschillen kan overwinnen. Op mijn driewieler vergeet ik mijn handicap, dan ben ik echt weer mezelf. Ik geniet volop van de natuur en mijn herwonnen vrijheid. Deze driewieler heeft mijn leven veranderd en me mijn vrijheid teruggegeven - iets wat onbetaalbaar is!

MARIE HOCQUET

De orthopedisch tech in een veranderende

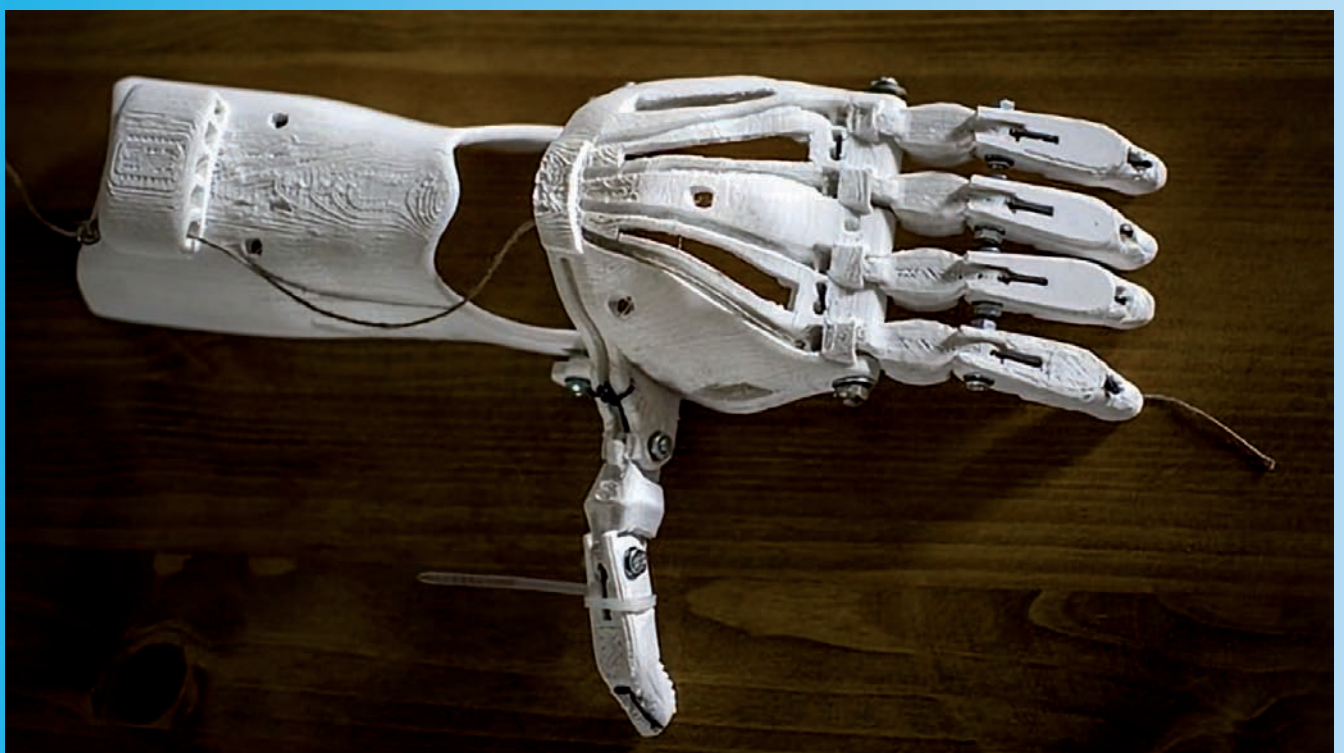
Het beroep van de orthopedisch technoloog (instrumentmaker) is een dynamisch beroep en constant aan veranderingen onderhevig. Ik verwacht voor de komende jaren twee belangrijke veranderingen.

Ontwikkelingen in het proces van aanmeten

Om een prothesekoker voor arm of been te kunnen maken is veel informatie nodig over de vorm en het volume van de stomp. De traditionele werkwijze is om met behulp van gips een afdruk van de stomp te maken. Dit is een ambachtelijk proces waar de nodige tijd in gaat zitten en waarbij het oorspronkelijke gipsmodel nogal eens verloren gaat. Daarna wordt met de koker en een aantal andere onderdelen, zoals buizen, koppelstukjes en een hand of voet (de zogenoemde 'halffabricaten'), de uiteindelijke prothese samengesteld. Deze onderdelen staan - net als in het menselijk lichaam - onder bepaalde hoeken 'op elkaar'. De prothese moet dan ook goed uitgelijnd worden om optimaal te functioneren en ook daar stopt de technoloog veel energie in. Maar ook deze gegevens gaan vaak verloren door de tijd heen en moeten bij een volgende prothese opnieuw worden verzameld en uitgedacht.

De afgelopen jaren is op allerlei plekken ervaring opgedaan met het digitaal inlezen van de stomp. Je maakt als het ware een scan van de stomp en die wordt in een digitale vormgeving in beeld gebracht op een computerscherm. Op dit digitale model kun je vervolgens - ook digitaal - correcties in volume en pasvorm aanbrengen. Dit model wordt gebruikt om een schuimmodel te maken of om direct een koker te printen. Het kost de technoloog nog steeds redelijk veel tijd en energie om deze aanmeettechniek goed te beheersen en in te zetten. Groot voordeel is wel dat de gegevens worden opgeslagen in de computer en bij het maken van een volgende prothese nog beschikbaar zijn.

Ik verwacht dat in de toekomst kunstmatige intelligentie (AI) steeds meer zijn intrede zal doen. Met behulp van voorspellende algoritmes zal dan op basis van een databank, met heel veel gegevens over protheses, voorspeld kunnen worden welke pasvorm bij welke individuele situatie past. Hierdoor zal dit gehele proces nog sneller gaan en nog beter te reproducen zijn. Dit alles is natuurlijk alleen maar in het voordeel van de prothesegebruiker, omdat we steeds sneller tot een goed resultaat komen. Daardoor zijn er minder afspraken met de orthopedisch technoloog nodig.

nnoloog wereld

Technische ontwikkeling van prothese-onderdelen

De eerste prothese-onderdelen (halffabricaten) werden gemaakt om te kunnen voldoen aan de basisbehoeften van prothesegebruikers om te kunnen staan, zitten of lopen of om iets te kunnen pakken in geval van een armprothese. Het grotere doel is natuurlijk om de functie van het geamputeerde deel te kunnen vervangen door een technische oplossing op een manier die zo dicht mogelijk bij de werking van het menselijk lichaam komt en zo goed mogelijk past bij de persoon die de prothese gaat gebruiken.

De afgelopen jaren zien we een enorme vooruitgang op het gebied van technische mogelijkheden. Voorheen konden we al gebruik maken van veren of hydraulische en pneumatische aansturing van bijvoorbeeld een knie of voet. Dat gaf al veel verbetering van bijvoorbeeld loopcomfort en stabiliteit. Tegenwoordig komt daar het gebruik van de elektronische microprocessor bij. Bij prothesehandenvas eerst alleen een beweging van open- en dichtdoen mogelijk, maar je ziet dat de bewegingen steeds verder verfijnd worden. Hierbij maken we gebruik van algoritmes op basis van input van sensoren op het lichaam die bewegingen registreren. Het nadeel hiervan is dat een microprocessor altijd langzamer reageert op feedback dan het menselijk lichaam zelf.

Daarom wordt er nu gewerkt aan processoren die als het ware meedenken in de bewegingssnelheid. Op die manier wordt het mogelijk om zonder nadenken trap te lopen of te wandelen in de bergen. Dit kan door verbinding te maken met de neurologische systemen in het lichaam met behulp van sensoren op of zelfs in het lichaam. Mijn verwachting is dat er in de toekomst steeds meer systemen op de markt gaan komen die dit kunnen. Hierdoor kunnen bewegingen sneller en effectiever ingezet worden en dit leidt weer tot betere prothesen. Uiteraard is deze techniek wel heel complex, vooral vanwege de indirecte of directe aansluiting op het lichaam. Maar dit zal er waarschijnlijk wel toe leiden dat lichaam en techniek nog meer een geheel worden en dat de werking van de prothese steeds dichterbij de werking van de functie van het gedeelte dat is geamputeerd.

JEROEN OLSMAN, PRODUCTGROEPMANAGER &
TEAMLEIDER ORTHOPEDISCH ADVISEURS OIM ZWOLLE

SPORT !

Prothese Experience Day groot succes!

Op 22 september organiseerde De Hoogstraat Orthopedietechniek een prothese-ervaringsdag op de atletiekaccommodatie van atletiekvereniging U-Track in Utrecht. We werden door het team van De Hoogstraat ontvangen en wegwijs gemaakt in het programma.

Jongeren

Dit keer ging de aandacht speciaal uit naar de jongeren. Zij konden zien en ervaren welke mogelijkheden er zijn om actief met sporten en bewegen bezig te zijn. Er was een klimtoren en een hindernisbaan, je kon hardlopen op blades op een atletiekbaan en kennismaken met amputatievoetbal. Je kon ook deelnemen aan een speciaal loopprogramma waarbij een fysiotherapeut tips gaf om je looptechniek te verbeteren.

Demonstraties

Er werden twee demonstraties gegeven van het proces van het aanmeten van een prothesekoker en het maken van een gipsmodel. Verder was er een demonstratie van historisch zwaardvechten. Spectaculair wapengekletter met replica's van historische zwaarden, schilden en lansen. Eén 'ridder' had een prothese maar dat weerhield hem er niet van zijn tegenstander te vuur en te zwaard te bestrijden.

Contact

De werkgroepen LedeMaatjes en LedeMaten hebben zichzelf goed kunnen promoten. Ouders van kinderen met een lichamelijke beperking vonden elkaar, sloten vriendschappen en bedachten nieuwe initiatieven.

Het was een fijne dag met veel enthousiaste mensen en fantastisch weer. Volgende keer weer? Graag!

BEN MESSELINK, BESTUURSLID KMK

ALLE FUNCTIES VAN EEN PREMIUM HAND,
MET TOEGANKELIJKE PRIJZEN.

- Intuïtieve behendigheid
- Ongeëvenaarde duurzaamheid
- De beste klant-ondersteuning in zijn klasse

WATERDICHT (IP67)

REPARATIES DOOR
INSTRUMENTMAKER
MOGELIJK

Bij Livit Ottobock Care helpen we u graag *vrijer bewegen.*

Een prothese aanmeten is een persoonlijk traject, waarbij uw situatie, wensen en mogelijkheden onze belangrijkste uitgangspunten zijn. Samen met u, uw revalidatiearts en fysiotherapeut gaan we voor u aan de slag. Op basis van onze bijna 100 jaar ervaring en toegang tot de nieuwste technieken, maken wij een prothese die u op het lijf geschreven is.

We maken graag persoonlijk kennis met u.

Scan de **QR-code** of maak een vrijblijvende afspraak via onze klantenservice op **088-245 2000**.

livit.nl

Onze terugblik op 2024

December is alweer aangebroken en we kijken terug op een jaar vol ontwikkelingen bij de ProtheseAcademie. Dit jaar hebben we veel bereikt en we zijn trots op de vooruitgang die we samen hebben geboekt. Van nieuwe onderzoeksresultaten tot waardevolle samenwerkingen, we hebben stappen gezet om ons doel 'het verbeteren van prothesegebruik thuis' te behalen. Graag blik ik samen met u terug op enkele hoogtepunten van 2024.

Financiering voor nieuw onderzoek

We beginnen meteen met goed nieuws! De ProtheseAcademie heeft namelijk geld ontvangen om nieuw wetenschappelijk onderzoek uit te voeren. Samen met De Hoogstraat Revalidatie, De Hoogstraat Orthopedietechniek, Rijndam Revalidatie, UMCG Revalidatie en ons gebruikerspanel gaan we onderzoeken of we kunnen vaststellen of het gebruik van pas- of proefprothesen leidt tot een betere keuze van armprothesen én hoe dit zich verhoudt tot de kosten.

Wat is het verschil?

- ▶ Proefprothese: een individueel gemaakte prothese die de gebruiker thuis kan uitproberen. Zo kan de gebruiker in alle rust en in de eigen omgeving een bepaald type armprothese uitproberen.
- ▶ Pasprothese: een systeem dat bestaat uit verschillende verwisselbare onderdelen, waardoor verschillende typen armprothesen gemakkelijk kunnen worden uitgetest tijdens de therapie. Deze prothese is minder 'op maat' en wordt alleen in de kliniek gebruikt. Deze prothese kan door verschillende gebruikers worden gebruikt.

Het project start in januari 2025 en loopt tot midden 2026. We zijn enorm benieuwd naar de uitkomsten en kijken ernaar uit om dit project samen met onze partners uit te voeren!

Nieuwe resultaten

De afgelopen tijd zijn binnen de

ProtheseAcademie meerdere studentenopdrachten succesvol afgerond. Een belangrijk thema voor verschillende opdrachten was 'meten'. Eén opdracht heeft zich gefocust op hoe we het comfort van prothesekokers kunnen meten. Te veel druk op een verkeerde plek kan namelijk zorgen voor wonden en blaren. Twee studenten ontwikkelden een prototype van een bovenbeenprothesekoker met druksensoren erin. De senso-

ren meten hoe de druk binnenin de koker over de stomp is verdeeld.

Daarnaast werkte een student aan een manier om het gebruik van beenprothesen thuis nauwkeurig te meten. Deze meetgegevens zouden kunnen worden ingezet bij het begeleiden van prothesetraining in de thuissituatie. Deze opdracht leidde tot het idee voor een meetstelsel met drie sensoren op het prothesebeen.

Bent u benieuwd naar de volledige resultaten? De publiekssamenvattingen van deze studentenprojecten zijn te vinden op www.protheseacademie.nl.

Hebt u een vraag en wilt u graag een antwoord of oplossing? Stuur hem naar ons via de vraag- en antwoordbank op onze website.

VERENA SCHUURMANS, PROJECTCOÖRDINATOR

EEN SPORTBLADE HUREN?

Huur drie maanden een sportblade en ontdek of hardlopen wat voor u is.

- ✓ **VOOR MENSEN MET EEN BEENPROTHESE MOGELIJK**
(WEL AFHANKELIJK VAN INBOUWHOOGTE)
- ✓ **INCLUSIEF TRAINING VAN ONZE PERSONAL COACH**
- ✓ **MOGELIJKHEID OM TE TRAINEN MET EEN TRAININGSGROEP**
- ✓ **BEPAAAL DAARNA OF U ZELF EEN SPORTBLADE WILT AANSCHAFFEN**
- ✓ **IN AMSTERDAM, ROTTERDAM EN UTRECHT**

PROTEC
POWERED BY DE HOOGSTRAAT
De Hoogstraat
Orthopedietechniek
RJNDAM
ORTHOPEDIETECHNIEK

www.protec.amsterdam | www.dehoogstraatorthopedietechniek.nl | www.rijndamorthopedietechniek.nl

Lid worden?

KorterMaarKrachtig is de landelijke vereniging voor mensen die een amputatie hebben ondergaan of geboren zijn met een kort been of een korte arm. KorterMaarKrachtig wil het onderlinge contact tussen de leden versterken en organiseert allerlei activiteiten. Ook geeft de vereniging informatie over alle onderwerpen waar mensen mee te maken krijgen als zij een amputatie hebben ondergaan en/of een prothese gebruiken. Daarnaast behartigt de vereniging de belangen van de leden bij verzekeraars, behandelaars en de overheid.

Contributie!

Het lidmaatschap voor volwassenen en ouders kost € 30,00 per jaar. Jongeren tussen 18 en 25 jaar betalen € 10,00 per jaar.

Aanmelding lidmaatschap!

Op de homepage van www.kortermaarkrchtig.com staat een knop waarmee u zich kunt aanmelden als lid van KMK.

Donateur worden?

Draagt u de vereniging KorterMaarKrachtig en haar doelstellingen een warm hart toe, dan kunt u ons steunen. Voor € 20,- per jaar bent u al donateur van KorterMaarKrachtig. Hiervoor ontvangt u vier keer per jaar ons magazine en bent u van harte welkom op de door de vereniging georganiseerde activiteiten. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan al het fantastische werk dat onze vrijwilligers leveren. Uw bijdrage maakt het verschil!

Aanmelden als donateur is mogelijk via de website van de vereniging (www.kortermaarkrchtig.com) of u stuurt een e-mail met al uw gegevens naar: leden@kortermaarkrchtig.com

Het lidmaatschap van een patiëntenvereniging wordt door een aantal zorgverzekeraars vergoed als u een aanvullende verzekering hebt afgesloten.

Vraag ernaar bij uw zorgverzekeraar.

Colofon

'Kort&Krachtig!' is het kwartaalmagazine van de vereniging KorterMaarKrachtig, de landelijke vereniging van en voor mensen die een amputatie hebben ondergaan of geboren zijn met een kort been of een korte arm. Het magazine verschijnt viermaal per jaar en is gratis voor leden en donateurs.

Hoofredactie: Harry Dietz, redactie@kortermaarkrchtig.com

Redacteuren: Christiaan Bruil, Rosanne Faber, Hannah Jimmink, Caroline van den Kommer, Annelies van Lonkhuyzen

Columnisten: Jan Geertzen, Zilan Gijsen, Veronique Gorter, Karen Koller, Caroline van den Kommer, Hanneke Mooij, Corry van der Sluis

Vormgeving: John de Vries, Vriedesign

Druk: Grafisch Bedrijf Vanderperk Groep BV, Groot-Amers

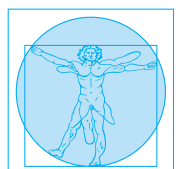
Medewerkers aan dit nummer: Aart Piet Box, Noah Chan, Marie Hocquet, India Hoekman, Patricia Kamminga, Mieke Lagcher, Noor van Lingen, Kim Massen, Ben Messelink, Esther Mik, Jeroen Olsman, Evi van den Plas, Erik Prinsen, Carool Rijnierse, Samantha Rozevink, Verena Schuurmans, Merel van der Stelt, Kim van Tilborg, Quincy Verweij, Maaïke Vogels

Foto cover en 'Interview!': Wilco van Dijen

Aanleveren kopij: de volgende uitgave van 'Kort&Krachtig!' verschijnt rond 1 maart 2025. Kopij kan tot 29 december 2024 worden aangeleverd bij redactie@kortermaarkrchtig.com

Adverteren: vragen over mogelijkheden en tarieven kunt u sturen naar: redactie@kortermaarkrchtig.com

Wilt u ook het magazine 'Kort&Krachtig!' ontvangen?
Stuur een e-mail naar: secretariaat@kortermaarkrchtig.com.

KORTER MAAR KRACHTIG

VOOR ELKAAR!

Ortho Europe

Innovation that moves you

Ortho Europe is verheugd om de META[®] Flow[™] voet te introduceren

Wij zijn trots op de producten in ons gamma die we distribueren. Hier zijn een paar van de vele redenen waarom we trots zijn om de WillowWood Meta Flow aan jullie voor te mogen stellen:

- Polycentrische enkel met een carbon design
- 95% energie-efficiënt, waarbij geen verlies ontstaat door de hydraulische demping
- 14° enkelrotatie (9° plantairflexie en 5° dorsaalflexie)
- Verminderd valrisico
- Minder tot geen afspraken voor onderhoud, door het ontbreken van een hydraulisch systeem

META[®] FLOW
by WILLOWWOOD.

Neem contact met ons op of scan de QR code

+31 (0)30 634 1681 www.ortho-europe.nl info@ortho-europe.nl

*Wij zijn pas tevreden als
jij je bewegingsdoel
hebt bereikt.*

Orthesen

Prothesen

Compressiezorg

